

'Almighty, be pleased to lodge in the shade which Bezaleel has made for thee. Yalk. Job 906 'have a place of refuge where to find shelter from the judgment of Gehenna; (Yalk. Jud. 41 שניצלו).

לון II (b. h.; cmp. לוד) to join. Nif. הלון, Hif. הלון (cmp. קהל) to rise against, murmur, rebel. Ex. R. s. 25 when they rebelled, it would have been necessary that the anger (of the Lord) &c.

Hithpol. הלון same. Tosef. B. Bath. VII, 9 המלונות the rebellious (Num. XIV, sq.) and the spies ... took no share &c.

לון = להון, unto them. Y. Ber. III, 6^b top; a. fr.

לונביות, לונביות, v. לונבית.

לונבית f. (v. לונבית I) bathing clothes, sheet. Y. Sabb. I, 3^a top from the time he wraps himself up in a sheet (for hair-cutting). Ib. IX, 12^a bot.; a. e. (interch. with לונבית).—Pl. לונביות. Ib. III, 6^a; Tosef. ib. XVI (XVII), 15 לונביות Var.; a. e.

לונבית, v. לונבית.

לונבית, v. next w.

לונבית f. (λόγχη) spear-head, lance, javelin.—Pl. לונביות, לונביות. Snh. 14^a של ברזל ... לונביות. Ms. M. לונביות, Ms. F. לונבית; v. Rabb. D. S. a. l. note) they stuck into his body three hundred iron spear-heads; Ab. Zar. 8^b (ed. לונביות, Ms. M. לונביות). Sot. I, 8 (9^b) לונביות; Num. R. s. 9 לונביות some ed. (corr. acc.); a. e.—Ch. לונבית. Snh. 110^a bot. עילוי ל. Ar. (ed. ברזל רומח) around the spear-head; B. Bath. 74^a.—Pl. לונבית. Gitt. 70^a Ar., v. לונבית.

*לונבית pr. n. m. Lus. Gitt. 11^b, v. לונבית.

לונבית m. (b. h. לונבית, cmp. לונבית, a. לונבית) jaw. Gen. R. s. 81; Yalk. Prov. 959 (ref. to לונבית, Prov. XX, 25) אוכל לונבית who chews sacred things with his jaw. Ib.; Snh. 58^b (ref. to Prov. I. c.) לונבית he who strikes an Israelite's jaw, is regarded as if striking the Shekhinah.

לונבית, לונבית ch. same. Targ. O. Deut. XVIII, 3 (Y. לונבית, h. text לונבית). Targ. I Sam. XVII, 35; a. e.—Sabb. 54^b (expl. לונבית) בר ל. Ms. M. (ed. לונבית, v. Rabb. D. S. a. l. note) a bandage or bar under the jaw to prevent friction. Ib. 67^a, v. לונבית. Snh. 18^b; Y. ib. I, 18^c bot. לונבית, v. לונבית.

לונבית, v. preced.

לונבית, v. לונבית.

לונבית m. (cmp. לונבית) lof, a plant similar to colocasia, with edible leaves and root, and bearing beans. [It is classified with onions and garlic.] Peah VI, 10. Shebi. V, 2 וכלי לונבית he who puts lof in the ground for preservation in the Sabbatical year. Y. ib. 35^d bot. [read:]

so much about lof; how about onions? (Answ.) וכלי לונבית the same law applies to lof and to onions. Ib. (ref. to Mish. 3) וכלי לונבית the Mishnah speaks of leaves of the wild lof, i. e. lof trained for the leaves. Ib. VII, 1 וכלי לונבית the (edible) leaves of the wild lof; ib. 2 וכלי לונבית the (inedible) root of &c. Sabb. XVIII, 1 וכלי לונבית permits the handling of (the beans) of lof, because it may be used as food for ravens. Tosef. Maasr. III, 10 וכלי לונבית (ed. Zuck. גומוז) lof preserved in pits, v. supra. Y. Erub. III, beg. 20^c וכלי לונבית and of the colocasia (not eaten raw), a. fr.

לונבית (cmp. לונבית, לונבית) to join. B. Bath. 4^a bot. וכלי לונבית his neighbor may go to work and join (a front) to the hedge (v. לונבית).—Part. pass. וכלי לונבית, pl. וכלי לונבית. Hull. 11^a וכלי לונבית when it remains joined (to the body), opp. וכלי לונבית. Ib. 107^a וכלי לונבית the waters are considered as connected. B. Mets. 100^b וכלי לונבית Ar. (ed. וכלי לונבית, corr. acc.; Ms. M. וכלי לונבית, Ms. H. a. oth. וכלי לונבית, v. Rabb. D. S. a. l. note) when the goods are not yet cut. Shebu. 43^a וכלי לונבית (Ms. F. וכלי לונבית, v. Rabb. D. S. a. l. note 5) when the girdle consists of pieces sewed together.

לונבית m. pl. (לונבית) לונבית place of coupling, border (= b. h. לונבית). Targ. O. Ex. XXVI, 4 (Y. לונבית); Y. a. O. ib. XXXVI, 11, sq.; a. e.

לונבית, v. לונבית.

לונבית בר ל. לונבית pr. n. m. (prob. corresp. to Joviani, cmp. לונבית) Bar Lufiani. Esth. R. to I, 4. Cmp. לונבית.

לונבית (לונבית) m. (cmp. לונבית) one having thick and connected eye-brows. Bekh. 44^a לונבית (Ar. לונבית, v. Koh. Ar. Compl. s. v. note); Tosef. ib. V, 9 לונבית ed. Zuck. (Var. לונבית, v. לונבית).

לונבית v. לונבית.

לונבית, v. לונבית.

לונבית (לונבית) m. (prob. corrupted fr. λογχοφόρος or δορυφόρος; cmp. לונבית) spear-bearer, guardsman, satellite. Num. R. s. 10 וכלי לונבית and the guardsman came and arrested them (the revellers).—Pl. לונבית, לונבית. Gen. R. s. 61 (ref. to Gen. XXV, 3, which verse must be inserted in the Midrash text.) [read:] וכלי לונבית וכלי לונבית וכלי לונבית although they render (the words ashshurim &c.) by 'merchants', 'satellites' and 'chiefs of tribes', yet they are all names of tribes; Yalk. Chron. 1073; v. לונבית. Pesik. V'zoth, p. 196^b וכלי לונבית he motioned to his guardsmen, and they stabbed him; Yalk. Deut. 950 וכלי לונבית (corr. acc.); Yalk. Sam. 151 וכלי לונבית (corr. acc.).

לונבית f. pl. (v. לונבית) couplings. B. Bath. 6^a וכלי לונבית (Ms. M. וכלי לונבית, read בקרני) if a neighbor built against the party wall in an angle and joined his wall

to it with couplings; [Ar. ובקרן זיירא if a neighbor joined a previously erected structure to the party wall or built against the latter in an angle].

לִיץ (b. h.; cmp. לזו IV) to talk, esp. to scorn, scoff. Ab. Zar. 18^b (ref. to Ps. I, 1) אם ישב סופו ללויץ if he sits (with scorners), he will finally scoff; 'ואם לץ וכו' and if he scoffs, the Scripture says of him &c.; Midr. Till. to Ps. I, 1.

Hif. לִיץ 1) (with אחרי) to talk behind a person, sneer, deride. Ex. R. s. 52 beg. חזו קליצין אחריו they derided him (Moses); (Yalk. ib. 417 עליו עליו (מחלוצצים). Ib. מליצים (מחלוצצים); a. e.— 2) (with בעד) to speak in behalf of; to defend; to interpret.— Gen. R. s. 91 (ref. to Gen. XLII, 23) המליץ זה מנשה 'the interpreter' that means Manasseh.

Hithpol. חלוצץ to talk frivolously, make light of, scoff. Ab. Zar. l. c. כל המחלוצץ ריטורין וכו' whoever speaks frivolously will be visited with suffering. Ib. (in Chald. dict.) I beg you דלא דלוא חלוצצו not to scoff. Kidd. 81^a הוה עבירה (Rashi: of sin) (spoke as though temptation could never have power over him). Yalk. Ex. l. c., v. supra. Midr. Prov. to I, 6, v. מליצה; a. e.

לִקָּק, v. לוקק.

לוקק, Ruth R. to II, 7, v. לוקקטא.

לִיקוּמִינִינִימִים m. pl. (locum tenentes) lieutenants, viceroys. Midr. Till. to Ps. CXLIX [read:] מלך בור'י יש ל' מלך בור'י יש ל' a human king has a dux, has governors. [Our w. is a gloss to a word in the text which is now missing, prob. משיגים.— Editions vary between ליקומינימים &c. V. Mus. s. v. in Ar. ed. Koh.]

לִיקוּס m. 1) (λύκος) wolf, an opprobrious epithet of the altar. Succ. 56^b; Tosef. ib. IV, 28 לוקיס ed. Zuck. (corr. acc.); Y. ib. V, end, 55^d.— 2) pr. n. m. לוקוס, לוקיס, לוקין read לוקיזוס Lucius, v. לוקיזוס.

לִיקָמָא m. (לקט) picking, pinch; ל' in small quantities. Lam. R. to I, 1 (חזיר) לא יהבת לי ל' (Ar. קטלפתא q. v.) wilt thou not sell me (pepper) at retail?—Ruth R. to II, 7 (expl. שברחה הבירה משט, ib.) [read:] תפשה לוקמא she took up a small quantity (of the ears) for her who was in the house (Naomi), who was looking out for her.

לוקמו, Gen. R. s. 61 ודיכן הוא ל' Ar., read with Yalk. ib. 110 (והדיכן שטר שילוח וכו' ed.) ודיכן הוא נוחן לבני קטורה 110.

לִוִי, לִוקִינִי, לִוקִינִי m. pl. (λευκόιν) a flower of the genus leucoium, snow-flakes. Bekh. 45^b a man cried out, ואשחבה חיוורי (Rashi לוקיני; Ar. לוקיני, v. next w.) who wants to buy leucoiums?, and it was found to be white flowers (snow-flakes). [Rashi: white lambs.] V. לוקו.

לוקון, v. לוקו.

לוקוס, v. לוקוס.

לִבִּי, לִוִי, לִוקו m. (a denom. of λεύκη, a kind of

elephantiasis) one who is white-spotted in the face. Bekh VII, 6 לב' ed. (Rashi 'לווי'); ib. 45^b expl. חיוורא (from analogy with לוקינא, v. preced.); Tosef. ib. V, 9 לויקן (read 'לווי'). Tosef. Ber. VII (VI), 3 לויקן ed. Zuck. (Var. לויקין); Y. ib. IX, 13^b bot. 'לווי'; Sifra Emor, Par. 3, ch. III לב' Ber. 58^b 'לווי' (Ms. M. לוד, corr. acc.).

לִוקִינִינִינִא, v. לקינינינא.

לִוקִינִינִא, v. לקינינינא.

לִוש (b. h.) to knead. Sabb. VII, 2 חזש he who kneads (on the Sabbath). Y. ib. VII, 10^b bot., a. fr. ליש משום ליש is guilty of an act coming under the category of kneading (v. בילוס). Pes. 30^a, a. e. 'אין לישין אר וכו' you must not knead dough (of bread) with milk; a. v. fr.—Part. pass. ליש, fr. לישא. Y. Sot. IX, 24^b bot. 'וכי ברבש וכו' kneaded with honey and cream (Bab. ib. 48^b שנילשאו וכו').

Nif. ליש to be kneaded. Pes. 35^a עיסה שנילשאו וכו' dough kneaded with wine, oil or honey. Sot. 48^b, v. supra. Men. V, 2 (55^a) נלושוה בפושירין (Bab. ed. נלושוה) must be kneaded with tepid water; a. fr.—Yalk. Prov. 959 (etymol. of ליש) אדם גלוש בשיניו של אדם (not בולש) man's flesh is kneaded between his (the lion's) teeth; Ab. d'R. N. II Vers. ch. XLIII (ed. Schechter, p. 122) שהבל נלושין בפיו כמין בצק (נעשין וכו').

לִיש ch. same. Targ. O. Gen. XVIII, 6. Targ. Hos. VII, 4 מיעירן דמלש ed. Lag. (oth. ed. דמילש) from the time of kneading.—Part. pass. ליש. Targ. O. Num. XI, 8 (h. text לשד)—Pes. 36^a לא תלושה לי וכו' do not knead (the bread on Passover) for me with &c. Pesik R. s. 22 'אזלת מליש וכו' went to knead (and bake her bread) at her neighbor's; Lev. R. s. 6 למילש; a. e.

לִוּוּת, לִוּוּת (v. לוות, פְּלוּת) unto; with. Targ. Gen. II, 19 לווה (constr.); a. v. fr.—With suff. לוותי &c. unto me, unto thee &c. Ib. XXXIX, 15, sq. (h. text לוות) &c. a. v. fr.—B. Kam. 111^b; B. Mets. 62^b bot. נפק לוותי... when I die, R. O. shall come to meet me; a. fr.

לו, v. לו.

*לוּא, to slip, move. Targ. Prov. IV, 21 נלון Ms.; v. לול, זלל.

לִוּוּ, v. לווי.

לו, v. לו.

לִוּוּת f. (b. h.; לזו IV), constr. לוות evil talk. Yeb. 24^b; Keth. 22^b (quot. fr. Prov. IV, 24).

לִח m. (b. h.; לחח to be sticky, sappy, fresh) moist, green, fresh; liquid; opp. ריבש. Dem. II, 3 לח וריבש either fresh or dried fruits. Ib. 5 ובלח דינר in selling fresh fruits (or liquids), a denar's worth is wholesale; Y. ib. II, end, 23^a נחנו רמים ללח וכו' for fresh fruit they adopt the standard of value, for dried that of quantity (cmp. לוימא); Tosef. ib. III, 12 ובלח דינן and for liquids the standard is a Hin. Gen. R. s. 79, beg. (play on בלח, Job V, 26) 'לח וכו' הבא לח וכו'.

thou shalt die in the possession of vigor (cmp. Deut. XXXIV, 7); a. fr.—Fem. לָחָה. Sabb. 49^a ל' כסור ל' moist garment; a. fr.—Pl. לָחָה; לָחָה; לָחָה. Ib. מחמה עצמן ל' naturally moist, ל' מחמה דבר אחר, moist through some incident. Y. Ber. I, 2^c bot. ל' דיו שמים וכו' the heavens were liquid . . . and on the second day they congealed (v. גָּלָה); Gen. R. s. 4, beg. ל' דיו מעשיהם (corr. acc.); a. fr.—V. לָחָה.

לָחָה m., v. לָחָה.

לָחָה v. לָחָה.

לָחָה f. (b. h. לָחָה; v. לָחָה) moisture, secretion. Sifré Deut. 357 (ref. to Deut. XXXIV, 7) א"ר לא נס לָחָה ל' לא נס לָחָה read not, 'his moisture (vigor) had not failed' but 'was not failing now' (that he was dead) (i. e. נס is not meant for the perfect tense but for the partic. present), whoever touched Moses' body, felt moisture burst forth from it in all directions; Yalk. ib. 963. Shebi. II, 1 עד שחבלה הו' until the moisture in the ground is gone; Y. ib. 33^c ל' מאן חנא what Tannai is it that makes moisture a condition?—Sabb. 107^a ל' לרציה ל' to let the pus escape. Makhsh. VI, 7 סרוחה ל' ill-smelling moisture (purulent substance); a. fr.—Trnsf. סרוחה ל' (product of) ill-smelling secretion, i. e. man. Cant. R. to VII, 9 ס' א' רשע ל' Oh, thou wicked mortal! Ex. R. s. 20; a. e.

לָחָה v. לָחָה.

לָחָה adv. (v. לָחָה II) 1) singly, separately, only. Targ. Ex. XXVI, 9 (h. text לבד). Targ. Gen. VI, 5 (h. text ר'ק); a. v. fr.—Taan. 21^b ל' ונשי ל' the men separately and the women separately. Ber. 2^b וכו' עני שיעורא ל' עני שיעורא there is a separate (different) standard of time for the poor man (when he goes to his meal) and another for the priest (when he goes to eat Trumah), opp. ל' ונחיה ל' the same time. Hull. 55^a ל' ונחיה ל' a perforated milt is one thing, and a removed one another (the laws are different); a. fr.—With suff. לָחָה for, by myself, לָחָה for, by thyself &c. Targ. Num. XI, 14. Targ. O. Ex. XVIII, 14 בלחודך; Y. Ms. אול הוא לחודיה לגביה 38^a B. Kam. 38^a לחודיה גביה Ms. M. (ed. לחודיה גביה, corr. acc.) he went to him by himself. Men. 38^a כל חד לחודיה both combined as one; a. fr.—(= h. ובלבר, v. III) provided, but. Y. Ber. I, 3^d top ובל' דלא יעביד וכו' provided that he does not do &c., v. ירהוניה. Y. Peah I, 16^b bot. ובל' דלא ירהו ליה provided that he does not return to it (his sin); a. fr.—2) (v. לחודיה) jointly, also (h. גם). Targ. Ps. LII, 7. Ib. CXIX, 23 Ms. (ed. ארום); ib. 24. Targ. Job XXVIII, 27; a. e.

לָחָה v. preced.

לָחָה v. לָחָה.

לָחָה m. (v. לָחָה I) flaming, red. Targ. Y. Gen. XXX, 32, sq. a. e. (O. שחום, h. text חום).

לָחָה I (b. h.) pr. n. pl. Lehi (v. next w). Gen. R. s. 98.

(ref. to Jud. XV, 19) ל' המקום הזה שמו ל' the name of the place was L.

לָחָה II, לָחָה m. (b. h.; cmp. לָחָה) [joint,] 1) jaw. Tanh. Ki Thissa 18 ל' לוחות שינייתא בל' the tablets are called *luhoth*, because they must be studied with weariness of the *lehi* (jaw).—Du. לָחָה. Erub. 54^a (play on לוח, Ex. XXXI, 18) אם משים אדם לָחָהו כאבן וכו' Ms. M. (v. Rabb. D. S. a. l. note) if one will make his jaws as (untiring in repeating lessons as) a stone &c. Cant. R. to IV, 15; ib. to V, 12 (ref. to ib. 13) ל' עד שתחא הלכה יוצאה כמין ל' one scholar inserts one thing, another another thing, until the *halakhah* (decision) comes forth like jaws (well adjusted). Sabb. 57^b (expl. סרביטין, ib. VI, 1) לָחָהו (ed. Zuck. והלחיהו) ornaments of the head which hang down so as to reach her cheeks. Y. Taan. IV, 68^d bot.; Lam. R. to II, 2 עשבים בלָחָהו וכו' grass will grow through thy jaws (thou shalt be dead and buried), and the son of David shall not yet have appeared. Tosef. Ohol. I, 6 והלחיהו עמון (ed. Zuck. והלחיהו) and the jaw-bones count among them. Hull. X, 1; a. fr.—2) *various objects resembling a jaw, or attached to another object*; a) *that part of the bridle which encompasses the jaw*. Kel. XI, 5.—b) *the cheek-pieces of a casque*. Ib. 8 (v. Maim. comment. ed. Dehr.).—c) *inserted sticks, with which the plough is guided*. Ib. XXI, 2.—Esp. 3) *lehi, a stake fastened in the ground by the side of a wall, serving as a mark or as a fictitious partition (enclosure) for the purpose of enabling the inmates of an alley to move objects, on the Sabbath, within the space thus enclosed* (v. עירוב). Erub. 12^b משום מריצה ל' a *lehi* is to serve the place of a partition (palisade), contrad. to משום דיכר a mark to distinguish the alley from the public road. Ib. I, 2 הכשר ל' לוקחה ל' וכו' the means of fitting an alley for movements on the Sabbath . . . are a stake and a beam on top; ל' לָחָהו לָחָהו שומר וכו' R. E. says two stakes. Ib. 6 אמר לָחָהו ל' the stakes about which they speak must be ten handbreadths high &c. Ib. 15^a דוהי ל' a pole put up accidentally (not with the intention of making it a Sabbath mark) . . . serves the ritual purposes of a *lehi*. Ib. 12^b דהכשירו בל' if the alley has been made available for Sabbath movements by means of a *lehi*; a. v. fr.

לָחָה ch. same, 1) *the cheek-piece of a bridle*.—Pl. בלָחָהו Hos. XI, 4 ומוריד בלָחָהו ed. (ed. Lag. בלָחָהו; oth. ed. לחיהו, לחיהו, לחיהו, omitting the suffix) lengthening (loosening) their bridles (h. text לחיהו).—2) *stake as a Sabbath mark, lehi*, v. preced. Erub. 15^a נפל ל' the *lehi* had fallen over.—V. לָחָהו.

לָחָה adv. (ח'י, cmp. Aeth. la-ha-ya to be beautiful; cmp. לָחָה) *very well, all right*. Targ. Ruth III, 13.—Gitt. 67^b bot. ל' א"ל said he to him, Very well (do so). Erub. 15^a בשלמא קמה ל' as regards grain stacks, very well (they may have been so arranged on purpose); a. fr.

לָחָה f. pl. (v. לָחָה II) *palisades*, whence לָחָהו = לָחָהו (מואב) pr. n. pl. Fort (of Moab). Targ. O. Num. XXI, 15 לָחָהו; Y. לחיהו. Ib. O. 28 לחיהו

כּוּזַב (Y. II. כְּרֻחַחוּן וּכְּ כּוּזַב). In gen. fortresses. Targ. Esth. IX, 27.

לִחֵן: לְחֵן, v. לְחַן.

לְחֵם, v. לְחַם.

לְחִיבָה f. (לְחֵן) *licking, lapping* (of flames). Y. Hag. II, 77^b bot. וְיָרִיחוּ דַּאֲשׁ מִלְּחַבְתָּ אֵינָן בְּלִחֵיבָתָן מִסִּינֵי and flaming tongues lapped them (the words) as they were lapped when coming down from Sinai.

*לְחִנָּה לְחִנָּה f. (v. next w.) *maid-servant*. — Pl. (שְׁפָחוֹת) Ex. R. s. 40, end; (Tanh. Ki Thissa 13 שְׁפָחוֹת).

לְחִנָּה לְחִנָּה (לְחִינָה) f. (לְחַן, cmp. לִחַח, *to join*; cmp. לְחִינָה II) 1) *concubine* (=h. פּלְגָשׁ); 2) *maid-servant* (=h. אַמְתָּה). Targ. O. Gen. XXXV, 22 (some ed. אָמָה. . .). Targ. Jud. VIII, 31; a. e.—Pl. לְחִינָה, לְחִינָה. Targ. I Kings XI, 3. Targ. O. Gen. XXV, 6. Targ. Y. ib. XX, 17. Targ. Job XIX, 15.

לְחִישָׁה, v. לְחַשָּׂא.

לְחִישָׁה f. (לְחַשׁ II) 1) *whisper; spell, charm*. Y. Sabb. VI, 8^b bot. (expl. לְחַשִּׁים, Is. III, 20) קַדְשֵׁי יְרַב רַבְרָא שֶׁהוּא נִרְחַן לִחְשָׁא וְהוּא הַלְּעַלְלָהּ בִּירַחֲהֶן ear-rings, (namely) that which is put on the place where the whispering for charming purposes is done (the ear).—in a low voice. Gen. R. s. 3, beg.; a. fr.—[Y. Ber. I, 3^d top, v. לְחַשָּׁא.].—2) *hissing* (of the serpent), *emission of venom*. Ab. II, 10 לְחִישָׁתָן לְחִישָׁתָן לְחִישָׁתָן (the scholars') hissing is that of &c.; Num. R. s. 3, beg.—Trnsf. *invidious talk, tale-bearing, insinuation*. Pes. 57^a אָרִי לִי מִלְחִישָׁתָן לְחִישָׁתָן woe to me on account of their talk; Tosef. Men. XIII, 21 לְחִישָׁתָן בִּירַחֲהֶן their mouth.—Pl. לְחִישָׁתָן. Tosef. Sot. XIV, 3; Sot. 47^b בְּרִיחַ לִי לְחִישָׁתָן those influencing the court by means of secret talk or insinuations.

לְחַן (b. h.) *to lick, lap* (cmp. לְחִיבָה). Y. Meg. I, 71^c bot. וְכִי לִיחַתָּ בִּלְשׁוֹנוֹ בְּלִשׁוֹנוֹ וְהִיא רַבּ פִּה לִיחַתָּ עִפְרָיִם הָיָה שָׁמַיְתִי לִיחַתָּ עִפְרָיִם He licks it (the ink) off with his tongue (from the interspaces of the letters) so that the Divine Name remains intact. Hull. 142^a הָיָה שָׁמַיְתִי לִיחַתָּ עִפְרָיִם Oh that the mouth which gave forth pearls must now lick dust!; Kidd. 39^b לִיחַתָּ עִפְרָיִם (Pi.). Esth. R. to IV, 15 לִיחַתָּ עִפְרָיִם for I should have been willing to lick the shoe of his (Haman's) foot; a. e.

לְחַן same, esp. (of lapping flames) *to lick up, dry up, make glowing*. B. Kam. 6^a לְחַתְּבָה נִירוֹ (Rashi לִי) it (the fire) lapped his neighbor's ploughed field. Gen. R. s. 4, beg.; Yalk. Job 914. Y. Hag. II, 77^b bot. מְלַחָה, v. מְלַחָה. (Ruth R. to III 13 מְלַחָה).

לְחַח ch. same. Targ. I Kings XXI, 19 (h. text לִקַּח). Ib. XVIII, 38. Targ. Mal. III, 19 לְחַחָהּ ed. Lag. (some ed. לְחַחָהּ Af.; h. text לָחַח, v. preced.); a. e.—Ab. Zar. 28^a לְחַחָהּ לְחַחָהּ they burned (cauterized) his shoulder (to get the poison out).

לְחַחָהּ same. Targ. Jud. VII, 5. Targ. Is. LXIV, 1; a. e.—Pes. 49^a מְלַחָהּ פִּינְכֵי dish-licker.

לְחַחָהּ m. (לְחַח, v. לְחַח) *moisture*. Cant. R. to II, 1 כֹּבֵר לִי שֶׁנֶּחְמָה עֵשֶׂה אֵין עֵשֶׂה if there is still some moisture in it; (Midr. Till. to Ps. I לְחַחָהּ).—V. לְחַחָהּ.

לְחַחָהּ ch. same.—Pl. לְחַחָהּ. Y. Ab. Zar. II, 42^a לִי עֵשֶׂה אֵין עֵשֶׂה if it gives out juice.

לְחַחָהּ, לְחַחָהּ f. same, *moisture, juice; vitality*. Gen. R. s. 48 לִי עֵשֶׂה אֵין עֵשֶׂה (Ar. לְחַחָהּ) old age combined with vitality. Ib. s. 61, beg. (ref. to רְנוּחָהּ, Job XIV, 7) עֵשֶׂה לִי שֶׁנֶּחְמָה עֵשֶׂה לִי שֶׁנֶּחְמָה that means his vitality. Snh. 49^a עֵשֶׂה לִי שֶׁנֶּחְמָה David was yet in full vigor. Ib. 92^b (ref. to Ez. XXXVII, 4; 11) 'dry bones' are men מצוּה לִי שֶׁנֶּחְמָה in whom there is no sap of good deeds; Sot. 46^b bot.; Yalk. Kings 226; a. e.—[Cant. R. to I, 6 לִי עֵשֶׂה, read: לְחַחָהּ].

לְחַחָהּ ch. same. Y. Ab. Zar. II, 42^a לִי אַסְרוּהָ לִי אִסּוּרָהּ (the juice) (brine of fish prepared by gentiles) is forbidden.

לְחַחָהּ, לְחַחָהּ m. (לְחַחָהּ) לִי פִה לְחַחָהּ *lapping with the tongue into the mouth*. Lev. R. s. 22; Pesik. Eth Korb., p. 58^a; Pesik. R. s. 16; Yalk. Num. 776; Yalk. Job 926; Tanh. Pinh. 12 [read:] פִּה כְּרִי לְחַחָהּ וְכִי יֵשׁ בָּהֶם כְּרִי לְחַחָהּ (not לְחַחָהּ) is there in them (the waters of the Jordan) enough (for the Behemoth) for a lapping? [or פִּה לִי פִה וְכִי יֵשׁ בָּהֶם כְּרִי לְחַחָהּ]—Ib. לִי פִה [כְּרִי] אין בהם [כְּרִי] לִי פִה there is not enough &c.

לְחַחָהּ (redupl. of לְחַח, v. לְחַח) *to moisten*. Nithpa. לְחַחָהּ לְחַחָהּ *to be moistened*. Gen. R. s. 36 (expl. שֶׁבָשְׁבוּ עָלָיו נִרְחַחָהּ אֲרָמָה) since for his sake the ground became moist again (cmp. Gen. R. s. 33, end, quot. s. v. גְּרִיד). Y. Sabb. IV, 6^d bot. יָבֵשׁוּ הַיַּבְשָׁוִתָּהּ dry (plants) which have been moistened again, opp. לְחַחָהּ, v. לְחַחָהּ.

לְחַחָהּ ch. same. Gen. R. s. 41 (expl. מוֹגֵיחַ, Is. LI, 23) אֵינָן דְּמִמְגֵיחַ מִחַיֵּה הַחַיִּים (some ed. מְכַתֵּךְ) those who make thy wounds flow, who moisten thy wounds, v. מוֹגֵיחַ.

לְחַחָהּ I (cmp. לְחַחָהּ, *to join, or to be joined, be inserted*). Nif. לְחַחָהּ לְחַחָהּ *to fit, insert; to tenon*. Y. Sabb. XII, 13^c וְכִי יָבִישׁוּ הַמַּלְּחָהּ אֲרוֹכְתָא he who inserts the shutters (of a shop); Y. Bets. I, 60^c הַמַּלְּחָהּ (corr. acc.). Cant. R. to V, 12; ib. to IV, 15, v. לְחַחָהּ. Lev. R. s. 3 (ref. to the harmonious parallelism of Is. LV, 7) כָּאֲדָם שֶׁהוּא מְלַחָהּ שְׁנֵי יַסְרִים וְמַדְבִּיקָן (7) as one fits (with tenon and mortise) two boards and glues them to one another; v. אֲרַם כְּרִי, וְמַדְבִּיקָן וְהָלַח (leave out לְחַחָהּ זה לזה וזה לזה) as one inserts two legs of a bedstead.

לְחַחָהּ II (b. h.; v. preced.) *to join*. Nif. לְחַחָהּ (cmp. use of לְחַחָהּ Nithpa.) *to come in (hostile) contact, to battle; with ל of person, to assist, battle for*. לא יִלְחָמָה לְבָמִן אֶלֶא... לְחַחָהּ לְבָמִן לא יִלְחָמָה לְבָמִן אֶלֶא not only this time will he assist you, but he will always battle against your enemies. Tanh. Masé 6 כְּשֶׁהָלַךְ לְחַחָהּ בִּישְׂרָאֵל when he (Sisera) went to war against &c. Ib. Vayera 7 (ref. to בְּלָחַמוֹ, Job XX, 23) לְחַחָהּ לְחַחָהּ עֵל הַמְלַחְמוֹת שֶׁהָיוּ לְחַחָהּ עִם וְכִיִּי fought against the Lord; a. fr.

לְחַחָהּ Nif. לְחַחָהּ *to contest, dispute*. Y. M. Kat. III, 81^d תּוֹפֵן לְחַחָהּ אֵם תּוֹבְרִים מְלַחְמוֹת עִם וְכִיִּי if scholars are at variance with 89*

one another, what concern is it to you? (B. Mets. 59^b מנצרים זה את זה וכו' (מנצרים זה את זה וכו').

לָחֵם m. (b. h.; fr. לחח to *chew*, v. Ges. H. Dict.¹⁰ s. v. *food, bread*; [Arab. *meat*]. Ber. V, 1 the benediction over bread (פַּר) reads: שָׂרֵי הָאֲדָמָה לֵי וכו' who make food grow out of the earth; ib. 37^b. Men. XI, 1 שְׂרֵי הָאֲדָמָה (sub. בכרוה) the two loaves of bread (Lev. XXIII, 17). Ib. לֵי הַפְּנִים the show-bread (on the table of the Sanctuary); a. fr.—Trnsf. *tribute, tax, salary* (cmp. *annona*). Ruth R. to II, 14 מַלְכוּתָא שֶׁל מַלְכוּתָא זֵי that is (thou shalt partake of) the royal maintenance. Zeb. 85^a; Meil. 7^b מַזְבֵּחַ לֵי וכו' the tribute belonging to the altar (cmp. Lev. XXI, 6; 8; Neh. V, 14).—Pl. לֶחְמִים. Y. Hag. III, end, 79^d לֵי שְׁנֵי שְׁנֵי two sets of show-bread, opp. to אַחַד לָחֵם.

לֶחְמֵא לְחַיִּים לָחֵם ch. 1) same. Targ. Gen. XIV, 18. Ib. XLIII, 31; a. fr.—Snh. 100^b (from Ben Sira) אָמַר אֲמַר I eat bread (to season it)?, take the bread from him. Ab. Zar. 35^b לֵי דְאַרְמֵי (Ms. M. נַחְמָא) bread baked by gentiles, v. פַּר. Ber. 42^b לֵי וכו' נִיזִיל וְיִכּוּל לֵי וכו' let us go and dine at a certain place; a. fr.—2) *meat, flesh*. Ex. R. s. 42 (ref. to לחם, Zeph. I, 17) לֵי בְּעַרְבִיָּא קוּרְיָן לְבִשְׂרָא לֵי in Arabia they call meat *lahma*.

לֶחְמֵי לְחַמְיָתָא m., f. (= בֵּית הַלְחָמִי) of *Bethlehem*. Tosef. Kel. B. Mets. VII, 1; Bekh. 22^a הַלְחָמִי בֵּית הַלְחָמִי Beth-lehem wine jug.—Pl. לֶחְמִיּוֹת. Kel. II, 2; Tosef. ib. B. Kam. II, 2.

לֶחְמִיּוֹתָא f. pl. (denom. of לחם) a sort of bread offered as dessert, wafers. Ber. 42^a (Ms. F. להמנאו).

לֶחְנָתָא לְחַנְתָּא v. sub לחי.

לָחַץ (b. h.) to *squeeze; to force, press*. Kidd. 22^a (ref. to Deut. XXI, 12) 'thou shalt bring her to thy house' מלמד מלמד this intimates that he must not urge her (to yield to him) during the war. B. Mets. 59^b וְהַלְחִיצוּ and he who presses him (the stranger), contrad. to אָנָּה.—Part. pass. לְחוּץ, pl. לְחוּצִים. Num. R. s. 11 דחוקים ול' pushed and pressed.

לָחַשׁ I (cmp. לָחַץ [to lick], to *flame, glow* (of coals), opp. עָמַם. Pes. 75^b (ref. to גֹּחַלֵי אֵשׁ, Lev. XVI, 12) by *gaḥālē* I might understand dying coals, . . . ; by *esh* I might understand a flame; . . . how is it now (that it reads גֹּחַלֵי אֵשׁ)? He takes from among the glowing coals; Y. Yoma II, end, 42^a; Sifra Ahāré, Par. 2, ch. III; a. e.

לָחַשׁ II (b. h.; cmp. נָחַשׁ, חָשָׂה) to *whisper*. Ber. 22^a לָחַשׁ לְרֵי וכו' said it in a whisper to R. A.—Esp. to *whisper an incantation, to charm*. Snh. X, 1 (90^a) הַלְחִישׁ וכו' he who mumbles over a wound reciting the verse (Ex. XV, 26) &c. Ib. 101^a וכו' לְחַשְׁתָּא לְחַשְׁתָּא you may whisper a charm over bites of serpents and scorpions on the Sabbath; [Rashi: charm serpents &c. to make them innocuous]. Y. Sabb. XIV, 14^c bot. לְחַשְׁתָּא לְחַשְׁתָּא you may cure by charm a sore eye &c.; a. v. fr.

Pi. לחש same, 1) to whisper, hiss (of the serpent); to inform. Tanh. Vaëra 4 (ref. to Ber. V, 1, v. פְּרִיָּכָה וכו' מה פְּרִיָּכָה וכו' as the serpent hisses and kills, so does the (Roman) government hiss (inform) and kill; [read:] בְּרִית הַאֲסוּרִין וכו' the same (officer) puts a man in prison and the same informs against him and puts him to death; Ex. R. s. 9.—Tanh. Balak 14 מְלַחְשֵׁי אֲדָמָה בִּירוּךְ בִּירוּךְ they (the demons) repeat after him in a low voice, Blessed be the name &c.; Num. R. s. 20; a. e.—Trnsf. to *incite, mislead*. Ber. 7^b; Meg. 6^b לְחַשְׁתָּא אֲדָמָה לְחַשְׁתָּא אֲדָמָה and if one mislead thee saying &c.; Gitt. 23^b. Num. R. s. 4 וכו' לְחַשְׁתָּא אֲדָמָה לְחַשְׁתָּא אֲדָמָה who told thee that the Lord discharged the first-born (in disgrace) &c.—[Erub. 91^a מִי לְחַשְׁתָּא read הלכה כר"ש, as ib. 74^a, v. Rabb. D. S. a. l. note 90.]

Nif. לחש (with ל) to be hissed at, be incited. Koh. R. to X, 11 וכו' אֲדָמָה לְחַשְׁתָּא אֲדָמָה no serpent bites unless it is set on from above; וכו' אֲדָמָה לְחַשְׁתָּא אֲדָמָה nor does government persecute a man, unless it is set on from above.

לְחוּשׁ לְחַשׁ ch. same, to *whisper, charm*. Targ. Y. Gen. XI, 28.—Y. Šot. I, 16^d bot. מִי לְחוּשׁ לְחַשׁ לְחַשׁ לְחַשׁ let any woman that knows how to cure a sore eye by charm, come forth and charm for me. Ib. עֲבַרְיָא גְרַמִּיךְ עֲבַרְיָא גְרַמִּיךְ act as if you were charming to him and you may spit into his eye; Num. R. s. 9; Lev. R. s. 9.—Y. Sabb. XIV, 14^d bot., a. e., v. יָשָׁה. Yoma 82^b, v. infra; a. fr.

Pa. לחש same. Targ. II Sam. XII, 19.—Y. Ber. 1, 3^c bot. וְהִלְחִישׁוּ וְהִלְחִישׁוּ bending and whispering (a prayer).

Itpe. לחש 1) to be whispered to, be relieved by a whispered charm. Yoma 82^b [read:] לְחוּשׁ לְחַשׁ לְחַשׁ לְחַשׁ לְחַשׁ Lurusho lora whisper to her that to-day is the Day of Atonement. They did whisper to her and she was relieved (of her morbid appetite); [Ms. O. וְהִלְחִישׁוּ לְחַשׁ לְחַשׁ and the embryo in her womb was quieted; v. Rabb. D. S. a. l. notes 10 a. 20].—2) to *listen*. B. Mets. 59^a [read] וְהִלְחִישׁוּ and listen, v. גִּיץ.

לְחוּשׁ m. (b. h.; preced.) *whisper*.—בל' in a low voice. Erub. 54^a בל' דִּירָה שׁוֹנָה בל' was in the habit of studying in a low voice; (ib. 53^b bot. גִּרְסֵי בְּלִחְשָׁא Hag. 14^a (ref. to לחש, Is. III, 8) זֶה שְׂמוֹסְרֵי לֵי סַחְרֵי תוֹרָה שְׁנוּחֵי בל' (v. Ms. M. in Rabb. D. S. a. l. a. Rashi to Is. I. c.) that is he to whom are handed over the secrets of the Law which are communicated in a low voice (cmp. Gen. R. s. 3, beg.); a. e.

לְחַשְׁתָּא (לְחַשְׁתָּא) לְחַשְׁתָּא m. ch. same, 1) *whisper*. Y. Ber. I, 3^c sq. מִדּוּ רִיחַ לְחַשְׁתָּא what means that whisper (what do they pray in a low voice)?—2) *spell, charm, secret art*. Targ. Jer. VIII, 17 ed. Ven. (Bxt. לְחַשְׁתָּא, ed. Lag. לְחַשְׁתָּא; Kimhi לְחַשְׁתָּא).—Pl. לְחַשְׁתָּי, constr. לְחַשְׁתָּי. Targ. Ex. VII, 11 (h. text לְחַשְׁתָּי; ib. VIII, 14 (h. text לְחַשְׁתָּי).

לְחַח *Hif. לחח (cmp. לָחַץ) to loll the tongue (of the dog); to pant, be exhausted*. Lev. R. s. 13 הַחֲמוֹר בְּהַלְחֵךְ the ass walked (patiently) and the dog panted; Yalk. Hab. 563; Sifré Deut. 343.

לחה ch., *af.* אלהיה same. [Targ. II Kings IV, 34, sq., v. להחח.—Lev. R. s. 13 וכן מלהחיה וכן when burdened thou pantest, when unburdened thou pantest.—Pesik. B'shall. p. 86^b מלהחיה בלישניה because a dog (habitually) lolls his tongue; Yalk. Ex. 227.]

להחחא, להחחא, להחחא f. (v. להחח, להחחא), *the splint-bone, the outer, smaller bone of the leg, fibula.* Yeb. 103^a מלהחחא על ל' דכרעיה ed. Koh. (Var. להחח; ed. להחח) he who walks on his splint-bone (his feet being turned outward so as to form an obtuse angle).

לחא, v. להחח.

לחא, v. להחח.

להחחא, v. להחחא.

לחחא m. (b. h. *לב*) *gum-mastich (Ladanum), a resin used as perfume.* Targ. Gen. XXXVII, 25.—Shebi. VII, 6 לוחח (Ms. M. לוחח; Y. ed. לוחח); Nidd. 8^a לוחח. [Maim. a. oth. take our w. for *chestnut* or *hazelnut*, whereas the context proves in favor of a resin.]

לוחחא, לוחחא f. (*λαττομια, lautumiae quarry.* Ohol. XVII, 3 וכן מלוחחא Talm. ed. (Mish. מלוחחא; ed. Dehr. מלוחחא) he who starts ploughing from a quarry (where chips of stones, bones &c. are deposited) or from a deposit of bones &c.; Tosef. ib. XVII, 3 מלוחחא ed. Zuck. (read מלוחחא; ed. מלוחחא, corr. acc.). [Comment.: = מלוחחא *full of bones*; but מ is the prefix as context proves.]

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא f. (*לוחחא*) *curse.* Snh. 48^b לוחחא אבך (Yalk. Kings 172 מלוחחא) his curse with which thy father cursed him (euphemism for: the curse with which thy father cursed me). Nidd. 13^b לוחחא אי ל' חן אי ל' חן does the Mishnah (II, 1) mean a law (punishment) or an execration?

לוחחא (sec. r. of לוחח) *to curse.* Targ. Jud. IX, 27. Targ. Job V, 3; a. e.

Pe. לוחחא same. Ib. II, 14. Targ. Jer. XV, 10; a. fr.

לוחחא, לוחחא same. Targ. Gen. V, 29; a. e.—Snh. 48^b, v. להחחא. Ber. 7^a מלוחחא I will curse him.

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא m. pl. (b. h.; *לוחחא*) *secret arts, v. להחחא.*

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא f. (*לוחחא*) *hammering, furbishing.* Kel. XIV, 1 (Hai G.: לוחחא); Tosef. ib. B. Mets. IV, 1.

לחח, v. להחח.

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא, read: לוחחא f. (*λειτουργία public service.* Tanh. Vaëra, ed. Bub., 4; Yalk. Ex. 178 לוחחא . . . שבטי the tribe of Levi was exempt from public service in Egypt; (Tanh. ib. 6 מעבודת פרך).

לוחחא (b. h.; cmp. להחח) *to polish.* Pes. III, 4 (48^b) הפח להחחא (בצונן) if the dough shows evidence of rising, let her polish it by means of cold water (slap the dough with hands dipped in cold water); Y. ib. 30^b top. Gen. R. s. 23.

לוחחא, לוחחא ch. same, *to polish, sharpen.* Targ. Gen. IV, 22 Levita.—Targ. Prov. XXVII, 17.—Part. pass. להחחא. Ib.

לוחחא, not. Y. Maas. Sh. V, beg. 55^d לוחחא לוי why do we not say?—Y. Snh. III, 21^b לוחחא לוי for I eat no unclean meat; a. fr.—לוחחא—לוחחא; לוחחא—לוחחא. Ib. I, beg. 18^a לוחחא מירון דל' חכים מירון that I know not how to judge. Ib. X, 28^b לוחחא מירון I will not go. Ib. וכן וכן and I cannot bear it. Y. Or. II, 62^c לוחחא בן אמרין כן but we do not say so. Y. Shebi. IX, 38^d לוחחא אזל מפלי וכן will I not go and make sport of that elder of the Jews?, i. e. I will go &c.; a. fr.

לוחחא, tail, v. להחחא.

לוחחא, pr. n. m. *Laya*, abbrev. of *Ilai, Hilai* (v. Fr. M'bo, p. 75^b). Y. Ber. II, 5^e. Ib. III, 6^d top; a. fr.

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא, לוחחא, לוחחא, לוחחא f. (*לוחחא*) 1) *labor.* Targ. Is. XL, 28 (ed. Wil. לוחחא). Targ. Gen. XXXI, 42 (ed. Berl. a. oth. לוחחא).—Esp. *vain labor, vanity.* Targ. O. Num. XXIII, 21 (Y. לוחחא; h. text מלוחחא). Targ. Is. X, 1; a. e.—2) *earning, acquired property.* Targ. Deut. XXVIII, 33. Targ. Ez. XXIII, 29; a. fr.

לוחחא, *heart*, v. להחחא.

לוחחא, Pi. of לוחחא, v. להחחא.

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא, v. להחחא.

לוחחא, m. (variously corrupted; *Libycus Libyan ass.* Sabb. V, 1 (51^b) לוחחא, expl. ib. לוחחא. Kil. VIII, 4 (v. Rabb. D. S. a. l. note); Tosef. ib. V, 4 לוחחא וכן לא תאזן וכן לא תאזן nor must you tie the Lybian ass to camels; Sifré Deut. 231 דולפקוס (corr. acc.). Y. Kil. VIII, 31e לוחחא חניי some read Nibd'kos (Numidicus); [read:] מאן דאמר לוחחא חניי he who reads L. refers to Lubbim (Dan. XI, 43) שם ליבוי, read ליבוי, a gloss; v. אמבטיס; Y. Sabb.

V, beg. 7^b (corr. acc.).—Gen. R. s. 98 (ref. to Gen. XLIX, 11) [read:] לגפן שכחה רע אוסרין ל' אחד to carry the fruits of a less fertile vine they harness one ass &c. (v. Keth. 111^b).

ליבוי, ליבוי m. (ליבוי) blowing, fanning a flame. B. Kam. 60^a בליבוי (בליבוי), v. ליבוי.

ליבוי (read: ליבוי) pr. n. Libya in Africa, esp. a district of Northern Africa (Libyae nomos) between Egypt and Marmarica. Y. Kil. VIII, 31^c מל' גרים הבאים מל' proslutes from L.; (Y. Sabb. V, beg. 7^b בליבוי), v. ליבוי.

ליבוי, ליבוי m. (ליבוי II) 1) whitening, cleansing. B. Kam. 93^b is whitening (the stolen wool) a change (by which the right of paying an indemnity instead of restoring the object is acquired)? Y. ib. IX, beg. 6^d; a. e.—Pl. ליבויים, ליבוי the days after menstruation during which white garments are worn while marital contact is still prohibited. Sabb. 13^b בימי ליבוייהו וכ' how did he behave towards thee in thy days of white garments?—2) heating, glowing. Bets. 34^a משום ל' רעפים because it resembles the act of heating (new) tiles, v. ליבוי.—Hull. 8^a, v. חיהודי. Y. Ab. Zar. V, end, 45^b צריכה ל' (not requires purification by fire (Num. XXXI, 23); ודל' צריך וכ' and the heating must be such as to make sparks come forth &c.; a. e.

ליבוי, Snh. 106^a, v. אספר.

ליבויא foundation. v. ליבויא.

ליבויא m. (preced., v. ליבוי II) well-balanced form of writing, the Samaritan characters (v. Geiger Zeitschr. V, p. 117). Snh. 21^b (expl. עברי).

ליבליבא, ליבליבא, ליבליבא v. ליבליבא.

ליבליבא, ליבליבא v. ליבליבא.

ליבליבא, pl. ליבליבוי v. ליבליבא.

ליבנוס m. (Λιβανος) Lebanon, the mountain range on the confines of Syria and Palestine. Targ. Y. I Num. XXIV, 6 (not ליב).

ליבני v. ליבני.

ליבנה m. (libra) scales. Y. Sabb. VI, beg. 7^d מיהן ל' (ליבנה) to put a pair of golden scales (as an ornament) on her head dress:

ליבנין f. (v. ליבני I) Liburnian ship. Y. Shek. VI, 50^a top (Bab. ed. ליבנין; Tosef. Succ. III, 8 ליבני).

ליגא v. ליגא.

ליגני v. ליגני.

ליגנין Tosef. Kel. B. Mets. V, 13, v. ליגני.

ליגנא, ליגנא, ליגנא, ליגנא v. sub ליג.

ליגנא, Tanh., ed. Bub., B'resh. 24, v. ליגנא.

ליה fut. הליד, v. הליד.

לידה f. (b. h. לידה; ילד) birth, giving birth. Ab. Zar. I, 3 ה' birthday. Y. Ber. II, 4^d top כשעז . . . אשרי וכו' happy he whose time of death is like his time of birth, as when he was born he was innocent &c. Sabb. II, 6 בשעת לידתן (or לידתן) in their hour of confinement. Nidd. 29^b; a. fr.—ל' טמאה (sub. טמאה) subject to the laws of cleanness for a woman in confinement (Lev. XII, 2—8). Ib. 23^b; a. fr.—Pl. לידות. Y. ib. III, 50^c; a. fr.

לידנא v. לידנא.

לידתא f. pl., v. לידתא.

לידנא v. לידנא.

לידנא, לידנא m. pl. (Λιβυνοί) Libyans. Targ. I Chr. I, 11 (ed. Lag. לאק, corr. acc.); Targ. Y. I Gen. X, 13 (h. text. ליבוי), v. ליבוי.

לידנא v. לידנא.

לידנא pr. n. m. (Leonteus) Leonti, name of an Amora. Y. Yeb. IX, end, 10^b. Y. Sabb. III, 6^a bot. (Var. לידנא, לידנא); a. e.

לידנא, לידנא v. לידנא.

לידנא f. (ליד IV) evil talk, suspicion. Y. Yeb. III, 5^a top כרי שלא להוציא ל' וכ' in order not to give rise to a suspicion about the legitimacy of her children; Y. Gitt. IX, 50^b top. Ib. IV, 45^d top לוחז (corr. acc.).

לידנא v. לידנא.

לידנא, לידנא, לידנא v. sub ליד.

לידנא v. לידנא.

לידנא v. לידנא.

לידנא v. לידנא.

לידנא v. לידנא.

לידנא m. pl. (perh. a disguise of ליטורין, or of ליטורין, v. ליטורין) informers or advocates. Y. Meg. III, 74^a bot. (in a secret letter) ל' פיסנו לשלשה ל' we have won over three informers (or speakers).

ליטמא, Yalk. Is. 316, read ליטמא.

ליטרא, ליטרא c. (λίτρα) Litra, the Roman Libra, a pound; also a measure of capacity (divided into 12 unciae). Tosef. Ter. V, 11; Y. ib. IV, 43^a וכ' קציעור וכ' a pound of figs which one pressed &c. B. Bath. 89^a if a person wishes to buy ל' רביע ג' three quarters of a pound, he must not say, weigh for me ל' וכ' רביעי ל' three quarters of a pound, each quarter separately &c. Y. Ter. X, 47^b top

and how much is a L. ? One hundred zin (v. IIII). Ned. 59^a בצלים ל' a Litra of onions; a. fr.—*Pl.* ליטרותא, ליטרותא, ליטרותא, ליטרותא. B. Bath. l. c. Tosef. Ter. l. c. Gen. R. s. 10; Lev. R. s. 22. Y. Peah II, 20^a bot.; a. fr.—Tosef. Kel. B. Mets. I, 16 ליטרותא (not ליטרותא), weights of a half-pound, a third of a pound &c.—Chald. pl. ליטרותא, ליטרותא, ליטרותא... ותרתיין ל'וב... a pigeon on one side and two L. on the other; Gen. R. l. c. —[Y. Ned. VI, 39^d top ליטרותא, v. ליטרותא]

ליטרותא f. (preced.) *(by the) pound*. Y. Ber. II, 5^c bot. ליטרותא how much is this (meat) a pound?—Pesik. R. s. 23 ליטרותא and a Jew bought it at a denar a pound.

לי v. לי.

לי v. לי.

לי v. לי.

לי m. (לי) *tail*; כלפני ל', v. לי.

לי v. לי.

לי v. לי.

לי v. לי.

לי m. (לי) *dough*. Sifrē Num. 89 (ref. to לשון, Num. XI, 8) [read:] *אחד משמש שלש לשונות* this is short-hand writing, one word-sign serving for three words: dough, oil and honey, like a dough moulded into cake with oil &c.; Yalk. ib. 735.—[לי, v. לי.]

לי ch. same, v. לי.

לי v. לי.

לי, v. לי.

לי I m. (לי) *beating (wine and oil) into a mixture*. Sabb. 134^a לי it requires beating.

לי II (= לי) *there is not, none*. Kidd. 21^b לי... the case requires that he must say, 'I love my master and my wife' (Ex. XXI, 5), which he could not do (if the master were not permitted to give him a gentile slave to wife on account of his being a priest); ib. 22^a לי which he cannot say (at the beginning of his servitude). Ib. 4^b לי where there is no other reply. Ber. 25^a, a. fr. למשמע מינה לי... formerly I thought there is no truth in the world; a. v. fr.

לי, Snh. 106^a, v. לי.

לי, v. לי.

לי, Tosef. B. Bath. I, 4, read: לי.

לי, Targ. Y. II Deut. XXXII, 10=לי, v. לי.

לי m. (b. h.) 1) *night, evening; darkness*; metaph. *suffering, misery*. Cant. R. to II, 17 ליטרותא של מלכותא the misery (of exile) under the governments; ליטרותא מצרים the sufferings in Egypt; v. ליטרותא. Y. Taan. I, 64^a top, v. ליטרותא. Ber. 3^a ליטרותא הוי הל' the night is divided into three watches. Zeb. V, 3 ליטרותא הוי הל' the same day and the night following to midnight. Snh. 96^a ליטרותא עמי מנעשה לי Ms. M. (v. Rabb. D. S. a. l.) night-work was done for him (the stars helping, v. Jud. V, 20); a. v. fr.—*Pl.* ליטרותא, constr. ליטרותא (also used as a sing.: *night-time*, v. next w.). Ber. I, 5 ליטרותא at night (in the night prayer). Taan. 23^a ליטרותא ובל' רביעיות ובל' שבתות (not ליטרותא) in the nights of Wednesdays and Sabbaths. Sifra B'huck. ch. I שבת ל' every Sabbath night; Lev. R. s. 35 שבת ל' שבת. Pes. 71^a ליטרותא הוי הל' the night of the last (eighth) day of the festival; Succ. 48^a; a. fr.—2) pr. n. *Laylah* (ref. to Job III, 3), name of the angel of night and of conception. Snh. 96^a. Nidd. 16^b.

לי, constr. לי ch. same. Targ. Gen. I, 5. Targ. Ex. XII, 42; a. fr.—Ber. 3^b ליטרותא שירי רל' six hours of the night. Ib. ליטרותא נשק ל' ליטרותא &c.; v. ליטרותא; a. fr.—*Pl.* ליטרותא, ליטרותא, ליטרותא, constr. ליטרותא. Targ. Y. Ex. l. c. Targ. O. Deut. IX, 9 ליטרותא... ed. Berl. (oth. ed. a. Y. ליטרותא...). Targ. I Sam. XXX, 12. Targ. Job II, 13 ליטרותא Ms. (ed. ליטרותא). Targ. II Esth. IV, 16; a. fr.—Gitt. 57^a. B. Mets. 86^a ליטרותא תלתי לילי three nights; a. fr.—ליטרותא (v. preced.) *night-time, at night*. Targ. Y. I Gen. VIII, 22. Targ. Ps. I, 2. Targ. Is. XXXIV, 10; a. fr.—Pes. 2^a (explain. אור, Mish. I, 1); a. e.—[Y. Dem. VII, beg. 26^a ליטרותא, read: ליטרותא, v. R. S. to Dem. VII, 1.]

לי v. לי.

לי f. (v. preced. wds.) ליטרותא [*night-coal*] name of an insect glowing by night, *fire-bug*. Pesik. R. s. 33; Yalk. Is. 336.

לי, v. ליטרותא.

לי, Sabb. 134^a, v. ליטרותא.

לי, v. ליטרותא.

לי, v. ליטרותא.

לי, v. ליטרותא.

לי, v. next w.

לי f. (b. h.; לי) *night-demon, Lilith*. Targ. Job I, 15 ליטרותא וכל' מלכה וכל' (h. text שבא)—Erub. 100^b ליטרותא she (woman) lets her hair grow like L.—Nidd. 24^b ליטרותא דורמין בר' ליטרותא (with wings). B. Bath. 73^a ליטרותא ליטרותא (Ms. M. ליטרותא, Var. in ed. a. Mss. ליטרותא, ליטרותא, v. Rabb. D. S. a. l. note), v. ליטרותא. Sabb. 151^b ליטרותא L. will take hold of him.—*Pl.* ליטרותא m. *night-demons*. Targ. Y. Num. VI, 24. Targ. Y. I Deut. XXXII, 24. Targ. Is. XXXIV, 14. Targ. II Esth. I, 2; a. e.—Erub. 18^b.

לי ch. same. B. Bath. 73^a, v. preced.—Gitt. 60^b ליטרותא Rashi (ed. ליטרותא, Ar. ליטרותא), v. ליטרותא II.

לימא v. אבא II.

לימא, לימוד m. (b. h. לימד) teaching, learning, study (interch. with תלמוד); training; habit. Kidd. 40b...

לימודים, לימודין, לימודים m. pl. (לימד) [junctions,] 1) mortised shingles or boards used as frames. Kel. V, 9...

לימוז, לימוז, Tosef. Bekh. V, 9, prob. a. Var. Lect. בלימוז, v. לימוז.

לימון, לימון harbor, v. לימן.

לימון, Tosef. Dem. III, 12, v. לימא.

לימצא (Provençal, corresp. to French limace) snail. Gen. R. s. 51, beg., a gloss to כילוי סילוי, v. ליפיקא.

ליין v. איילין = ליין.

ליין v. ליין.

ליין Y. Sabb. II, 5a ל... מחרכין ל, read: ליון = ליון.

ליינת, ליינת v. ליי.

ליינת f. (ליינת I) night-rest, staying over night, lodging. Y. Maasr. II, 49d top אינה טיבלת ל...

taking it and is contented with an improvised meal) &c., v. גלגל. Hull. 91b ל' ויפטר בלא ל' רופטר צדיק...

ליינת, ליינת f. (linea) line; string. Tanh. B'midb., ed. Bub., 23 אחר של זכ' ל' אחת של זכ'...

ליניום, v. preced.

ליניפה, Yalk. Gen. 127, v. ליניפי.

ליסמא, ליסמא m. ch. = ליסמא, robber. B. Mets. 84a, v. ליסמא. Koh. R. to VII, 26 [read:] ברוחא ליסיא...

ליסמאות, v. preced.

ליסמאות f. (denom. of ליסמא) robber's life, lawlessness. Kidd. 30b ל' מלמדו... מלמדו כל שאינו...

ליסמורין, ליסמורין, read: ליסמורין.

ליסמורתא, ליסמורתא ch. = preced. art. B. Mets. 84a (applied to Resh Lakish) ל' ליסמורתא ידע...

ליסמם, ליסמם m. (frequ. incorr. טים) m. (λῆστής) 1) robber, pirate, freebooter, in gen. rover. Targ. Y. Gen. XXI, 13...

a. v. fr.—Ch. forms: ליסטורין, ליסטוריא, ליסטורין (ליסטוריא), ליסטורין. Targ. Job V, 5.—2) pr. n. m. *Lestes* (emp. Roman name Lafro). Cant. R. to IV, 12; Lev. R. s. 32 לי ולא ליוסקה לי nor did they change *Joseph* into *Lestes*.

ליסטורין m. (λῆστρον) *robbers' retreat, den*. Cant. R. to VI, 4 לי הרך זכ'... מה לי הקשה... (not ליסטור) since the Lord has broken up the strong den (Egypt's idols), how much the more will he break up the weak one (the golden calf)!

ליסטור, Koh. R. to XI, 2, v. סטר II.

ליסטורין, v. ליסטורין.

ליסטורא, v. ליסטורא.

ליעורא, v. ליאורא.

ליעננות f. (ליצי) *work*. Tanh. Emor 24 לי נבאורא (do) good work, v. ליצי.

ליענור pr. n. m. (abbrev. of ליצינור) *Liezor*. Y. Sot. III, 19^a top לי בשם ר' לי (prob. R. El. b. Hyrcanos). Ib. מצרינה שאלה אשה חכמה... (corr. acc.; Yoma 66^b... שאלה אר' לעור (ר'...)).—Y. Bets. I, 60^c bot., v. Fr. M'bo, p. 111^b.

לינה, v. לינה.

ליפארוס, v. מקוראפארוס.

ליפוד, v. ליפוד.

ליפופא m. (ליפא) *coupling, joining*. Targ. Y. Ex. XXVI, 4; a. e., v. ליפוי.—B. Bath. 4^a bot. מידע ידע לי (Ms. R. ליפופא) the joining (to the hedge) would be recognized, v. לינה.—Pl. ליפופא. Targ. I Chr. XXII, 3 (ed. Lag. ליפופא. Var. ed. Bahm. ליפוי).

ליפון, v. ליפון.

ליפוס f. (λοιπός=reliqua) *remainder, arrears, esp. delinquent taxes*. Ex. R. s. 15 לי פונה לי he remits the arrears of taxes, destroys the rolls and leads forth &c., v. לינן. Lev. R. s. 11 לימלך לי הייבה לי לימלך לי province that owed arrears to the king; Esth. R. introd.; Koh. R. to IX, 7 ליפסין (pl.); Ruth R. introd., to I, 2 ליפסין (corr. acc.); Tanh. Emor 22; Pesik. Ul'kah., p. 182^b.—Pl. ליפסין, v. supra.

ליפתא, **ליפתא**, **ליפתא**, v. sub 'ליפתא'.

ליץ, v. ליץ.

ליצור pr. n. pl. *Litsuy*, prob. a suburb of Jerusalem. B. Bath. 75^b בירינה לי' אלה לי' (earlier ed. ליצור) a thousand times the area of L. containing country seats; Yalk. Zech. 568. [Comment. takes ליצור as numerals=146]; v. ליצור.

ליצן m. (ליצן) (*irreverent*) *talker, scoffer, jester*. Midr. Till. to Ps. I, 1 לי' מכהן שדיה לי' (ed. Bub. לי') this proves that the serpent was an irreverent talker.—

Pl. ליצני, ליצני, ליצני. Y. Ber. II, 4^b bot. לי' אין דור שאין בו לי' there is no generation without scorners. Ex. R. s. 52 ליצני לי' the scoffers among the Israelites; Yalk. ib. 417 לי' הדר. Ab. Zar. 19^a; a. e.—V. ליץ.

ליצנא ch. same. Y. Ber. II, 5^c bot.—Pl. ליצני, ליצני. Y. Snh. VI, 23^b bot. לי' סיעה לי' a troop of irreligious people; Yalk. Ps. 688 לי' סיעה לי' Pes. 112^b לי' הו' לי' (Ms. M. לי' גינה לי' גינה לי') for they are scoffers, and may draw thee into scoffing habits.

ליצנות f. (preced.) *scoffing habits, sneering, irony*. Y. Ber. II, 5^c bot. לי' קשה היא הלי' שחילתה לי' (not הליצנות) scoffing is a serious thing, for its beginning brings suffering, and its end destruction. Cant. R. to I, 3 לי' דבר לי' frivolous speech, v. לינן. Ib. לי' דבר של לי' when a word of the Law (a religious thought) enters the heart, a word of scoffing is removed &c. Num. R. s. 7; a. e.

ליצנותא ch. same. Targ. Koh. II, 2. Ib. VII, 4.—Meg. 25^b; Snh. 63^b לי' בר מלי' דע"א לי' all sneering is forbidden except the ridiculing of idols (by perverting their names).—Ab. Zar. 44^a (phonetic etymol. of ליצנא, II Chr. XV, 16) לי' דהוה לי' ליצנא לי' for it (the worship of that idol) carried lasciviousness to an extreme. Pes. 112^b, v. ליצנא.

ליקון m. (ליקון) *purchase*. Tosef. Bekh. VII, 5 לי' ליקון לי' what purchase is this (that exempts from tithes)?—Bekh. 56^a לי' ובמהנה לי' אינו לי'... (Tosaf. לי' as thy children are not obtained by purchase or donation, so are thy sheep... not subject to tithes in the case of being obtained by purchase or donation. Ib. purchase takes effect (exempts from tithes) on that which is not yet subject to tithes because of lacking the required age; a. e.—Pl. ליקון, ליקון, ליקון esp. *conducting a wife home, legal marriage, connubium* (v. Deut. XXII, 13, a. e.). Sot. 12^a (ref. to Ex. II, 1) לי' שעה לי' he (in taking her back) went through the regular ceremony of conducting a wife home; B. Bath. 120^a, Ex. R. s. 1 (v. ליפון). Kidd. 22^a (ref. to לקחה, Deut. XXI, 11) לי' יש לי' לי' thy connection with her is a legal marriage. Ib. 50^b לי' לי' אפי' לי' he dare not consummate marriage (no connubium can take place) even with one of the two (sisters whom he betrothed to himself at the same time).

ליקונא m. (ליקונא) *collection*.—Esp. לי' עמורה, or ליקונא *the gathering of bones*, i. e. the transfer of a body from the provisional cave to a permanent burial place, at which certain mourning ceremonies are to be observed by the nearest relatives; v. ליקונא. Y. Pes. VIII, 36^b top; Y. M. Kat. I, 80^d top לי' לי' אין בו משום לי' he who transfers a coffin from one burial place to another need not observe the ceremonies connected with the transfer of bones. Ib. לי' לי' לי' what is 'bone-collection' in a ritual sense? Carrying a skeleton wrapped &c., v. ליקונא; a. fr.—Pl. ליקונא. Y. Peah IV, end, 18^c לי' לי' the scholars have adopted the lighter (less stringent) practice with reference to the collections (by the poor, v. ליקונא).—ליקונא, v. supra.

ליקוין, v. לקוין.

לקוין, v. לקט.

ליש I m. (b. h.) *lion*. Snh. 94^b bot. (ref. to ליש, Is. X, 30) דמתיל כאריה לא . . . דמתיל מיהא לא (Sennaherib) be not afraid, but be afraid of Nebucadnezzar who is compared to a lion (Jer. IV, 7). Ib. 95^a לי דמי דזמס ארי חבא לי how can you draw an analogy between these two passages?; there (Is. l. c.) *layish* is used, while here it is *āri*—Ib. 'וכ' . . . שמה שמה שמורה . . . וכו' . . . &c., v. לקוין; Ab. d'R. N. ch. XXXIX; ib. II Vers. ch. XLIII; Yalk. Prov. 959, v. ליש; a. e.

ליש II (b. h.) pr. n. pl. 1) *Laiish*, the northern limit of Palestine, called *Dan*. Tanh. Ki Thissa 14 (ref. to Jud. XVIII, 27) וזו פנימא ל' L. is Paneas; ib. R'eh 16; a. e.—2) *Laiish*, or (*Laiisah*), prob. between Anathoth and Gallim. Snh. 94^b, v. preced.

ליש III *dough*, v. ליש.

ליש ch. same. Targ. O. Ex. XII, 39 'לי' (Ms. I 'לי'; Y. ליש). Targ. Y. ib. XVI, 2. Targ. Jer. VII, 18 'ליר' ed. Lag.; a. e.—Y. Pes. III, beg. 29^d פירנסא crumbs of dough. Ab. Zar. 76^b top, v. פירנסא. B. Kam. 18^a בלישא (not בלישה), v. ויס.—Y. Hag. III, beg. 78^d [read:] כבחרין ליש as if (they drove nails) into dough.—Pl. לישין. Targ. Y. Ex. XII, 34 לישיון (O. ed. Berl. לישיון, Bxt. לישיון).

לישבון, v. לבון.

לישא f. *kneading*. Pes. 45^b לי מקום לי that part of the vessel where the kneading is done (the interior). Y. Sabb. VII, 10^b bot. לישתא על לישתא for kneading it. Y. Snh. X, 29^a top לישתא the kneading of the show-bread; a. fr.—[B. Kam. 18^a, v. לישתא.]

לישבה, v. לשתבה.

לישלת, v. sub לישל.

לישן, **לישנא**, **לישן** m. ch. = h. לשון, *tongue; language; expression; meaning; version*. Targ. O. Ex. IV, 10. Targ. Y. II Gen. XXXI, 11 קורשא לשון קורשא sacred tongue (Hebrew); Targ. Y. ib. 47 ביה קורשא; ib. XLV, 12; a. fr.—Lev. R. s. 33 את זבן לי לי וכו' אנא וכו' when I told thee to buy me the best thing in the market, thou boughtest a tongue, and when I told thee to buy me the worst, thou boughtest a tongue?—Hull. 142^a לי דר' ר' he saw the tongue of R. H. lying on the dunghill.—B. Kam. 6^b קלילא לי (*hab* for *hayab*, v. חובב h.) is the easier form (of the Jerusalem dialect).—לי מעליא refined expression, *euphemism*. Ber. 11^b; a. fr.—Ib. 28^a רורבא לי רורבא has the meaning of *breaking*. Hull. 3^b דאמרת לי according to this, thy interpretation that &c. Sabb. 154^a (in an editorial gloss) בורא לל' according to the latter version (אבוהא for אבוהא); a. v. fr.—לישנא אחרונה (abbrev. לישנא) another version (reads). Ib. 104^a; a. fr.—לישנא בישנא

evil gossip, calumny, denunciation; also לישנא ל' the talk about third (absent) persons. Targ. Y. Lev. XIX, 16; a. e.—Arakh. 15^b קמל תליתא ל' Ar. (ed. לשון, corr. acc.) the talk about third persons kills three persons. Ib. 'ליה בה משום לי' . . . ליה בה משום לי' what-ever evil is spoken in the presence of the person concerned is not to be called evil gossip; 'כל שכן דוצפא ולי' . . . כל שכן דוצפא ולי' so much the worse, it is impudence and calumny. Ib. 16^a 'ליה בה משום לי' . . . הנתא ליה בה משום לי' what-ever has been said in the presence of three is not gossip (if repeated by one of those present); a. fr.—Pl. לישנין, לישניא, לישניא, לישניא. Targ. Esth. II, 22. Targ. II Esth. I, 2; a. e.—Men. 65^a, v. ביל. —Keth. 91^a הנך רורי לישנא וכו' those first two versions; a. e.

לישנא f., pl. לישנא = לישנא. Targ. Y. Ex. XII, 17. Targ. O. ib. 34 ed. Bxt.

ליה, **ליהא**, **ליהא** I (= **ליהא**) *there is (was) not, none*. Targ. O. Gen. II, 5 ליה (some ed. ליה; Y. ליה). Ib. XLVII, 13 ליה.—Targ. Prov. XXV, 14 לאירה ליה. Targ. Ps. XXXVIII, 4; a. fr.—B. Mets. 4^a ללורה ליה וכו' ללורה ליה . . . ללורה ליה the creditor has witnesses, the debtor has none. Ib. 5^a נמי דלירה ליר' השתא נמי דלירה ליר' now, likewise, when R. Hiy'a's opinion is not adopted. Ib. ליה ליה . . . מודה he does not hold the opinion that the admission of the defendant must be of the nature of the claim; a. v. fr.—With suffix: ליה I (am) not; ליה thou (art) not; ליה he (is) not (no more) &c. Targ. Y. I Deut. XXXII, 1. Targ. Gen. XLIII, 5. Ib. O. XLIII, 13. Ib. XXXIX, 9 (Y. ליה) there is none. Ib. XXXI, 2; 5 ליהנא ed. Berl. (ed. ליהנא). Targ. Ps. LIX, 14 ליהנא ed. Lag. (ed. ליהנא). Targ. Esth. III, 8 ליהנא; a. fr.—Shebu. 48^a ליהנא אי ליהנא אי ליהנא if the opinion of . . . is to be adopted, it must be applied in each case; if rejected, in neither. Keth. 22^a וחד ליהנא and one (of us judges) is no more. Shebu. 14^b (ליהנא) ליהנא (not דה) which do not occur in the Torah, opp. דאירחיה; a. fr.

ליהא II, **ליהא** m. ch. = h. ליש I. Targ. Gen. XLIX, 9 (h. text לביא). Targ. Num. XXIII, 24. Targ. Job XXVIII, 8 (h. text לוזש). Targ. Ez. XIX, 2 (h. text לביא); a. e.

לכה, **לכה** imperat. of להך; v. also להך.

לכה, **לכה** unto thee, v. לה; v. להאי.

לכא (לכה); cmp. Arab. *lakka*, Lat. *lacca*) *juice of a plant, used for dyeing*. Pes. 42^b ליה ללי' Ms. M. margin (ed. דצבעי ברו לבא) (bran-water) which they use as a priming for *lacca*. Hull. 28^a ללי' . . . ללי' its blood is used to be mixed with *lacca*.

לכא (v. לכא) here. Targ. II Esth. I, 9.

לכאורה, v. אורה I.

לכד (b. h.) *to seize, conquer*. Yalk. Ex. 168.

Nif. לכהר *to be caught, seized*. Ib. נלכהר העיר the city was taken. Ex. R. s. 30 בוקתו נ' בוקתו נ' and finally in his old age he was caught (in the tempter's net), and began to be afraid &c. Pesik. R. s. 31 הילקד when will she (Jerusalem) be taken?; a. e.

לכד ch. 1) same, to seize. Targ. Prov. XXVI, 17.—*2) to contain. Targ. II Esth. I, 8 לכיר ed. Lag. (ed. Amst. למיד).

Ithpe. לחבד to be seized, caught. Targ. Koh. VII, 26.

לכה v. לה a. לה.

לכוסין v. כוס.

לכין Snh. 106^a, v. אספר.

*לכיס m. (prob. a corrupt. of λευκίσκος) the white mullet. Y. B. Mets. II, beg. 8^b, contrad. to ירק.—[Gen. R. s. 7 לאספרין Var. in Ar. s. v. אהר חירר ואהר ל' s. 7]

לכיסא ch. same. Y. Kil. I, 27^a bot., contrad. to ירוקא.

לכה v. לה.

לכה (emp. לה) to mix thoroughly, to beat oil and wine (corresp. to h. שרה). Sabb. 134^a לא ילוה Ms. M. (ed. לה v. Rabb. D. S. a. l. note) let him not mix it thoroughly by beating.

לכלב, לכלאבי v. לבבו.

לכל Pesik. B'shall. p. 92^b מתלכלין v. לה.

לכילי m. (לה) 1) (= לה) making palatable by moistening, as dipping into vinegar &c. Y. Ber. VIII, 12^a bot. משקה any food which is likely to be moistened with a liquid. Ruth R. to II, 14 (ref. to וטבלת ויב.) מעשים זה זה this is symbolical of the seasoning of (Solomon's) deeds, i. e. of his amending his deeds, v. לה.—[Pesik. Eth. Korb., p. 58^a, a. e., v. לה]—2) soiling, staining. Midr. Till. to Ps. XXIII; Yalk. Deut. 808 (play on לכתך Deut. II, 7) הילוכך גליתך thy travels, thy getting soiled and thy pains about thy support.—Pl. גליתך Mikv. IX, 4; Tosef. ib. VI, 17 stains of excrements. Ib. 9 the (moist) stains of fruit-juice. Ib. 18 שמרים שבבים the muddy sediments in the cup.

לכילי f. same, 1) glutinous moisture, humors; vitality. Gen. R. s. 61 beg.; ib. s. 48 Ar., v. לה. Ib. s. 79 ויב אר. (read: ויב בכל ל') thou shalt go to the grave in the fulness of vigor; (ed. לה, v. לה).—2) thick nauseating substance. Lev. R. s. 14 ביצה של (of the semen virile). Ned. 66^b, v. לה.

לכילי (emp. לה) 1) (= לה) to moisten; to season by dipping into vinegar &c. Ruth R. to II, 14 (v. לה) מעשו ממשו כחומץ ממעשיו רעים (לה) amended his conduct as if with vinegar (freeing it) from bad deeds.—Part. pass. לה f. לה; pl. לה. Y. Hag. III, 78^a במשקה מ' dipped in liquid, contrad. to אם מ' opp. to נגיב. Y. Sabb. XII, 16^b top מ' במשקה if the cane is saturated with oil. Ker. 13^a מ' על ויב a. e.—2) to soil, stain; to defile. Midr. Prov. to XI, 22; Yalk.

Prov. 944 (ref. to Prov. I. c.) אם... היא מלכלי בטיט אם if thou puttest a golden ornament on the nose of a swine, it will soil it with mud &c.; מלכלי את הידיו... so does a scholar... soil his learning; (Midr. Prov. I. c. (מקלקל).—Part. pass. as ab. Yoma 77^b מלכלי ידיו Ms. M. 2 (v. Rabb. D. S. a. l. note 100) if his hands are soiled &c. Gen. R. s. 65 מל' משמשו בבגדיו I used to attend him in soiled (working) garments. Ex. R. s. 22, end (ref. to Job XVI, 17) מ' שידיו מל' בגול ויב he whose hands are soiled with robbery, will call... but not be answered. Ib. s. 27, end בעבירות מל' soiled with sins. Lev. R. s. 1, v. אספן לה; a. fr.

Hithpa. לה, Nithpa. לה 1) to be moistened, flavored. Pesik. B'shall., p. 92^b מלכלין הידיו (not מלכלין) they were perfumed with the moisture of the herbs &c.; v. לה; Yalk. Deut. 850.—2) to be soiled. Y. B. Kam. III, 3^c מלכלי בגדיו (not מלכלי) if his garments were soiled. Gen. R. s. 65 מלכלי defiles himself with sins. Ex. R. s. 23; Cant. R. to I, 5 מלכלי I became soiled with impurity; a. e.

לכלי ch. same, 1) to moisten, saturate. Part. pass. לה. Y. Meg. III, 74^a bot. מל' saturated with knowledge.—2) to soil. Y. Ab. Zar. V, 45^a top (expl. עקבה sediment, Mish. ib. 10) בהדוא המלכלי it means that remnant of wine which soils (is thick, with ref. to עקבה, Hos. VI, 8).

לכן v. לה I h. a. ch.

לכנון Y. Kil. I, 27^a bot, v. פריסולכנון.

לכסן v. להסן.

לכש m. the woolly substance of cedar twigs, used for wicks. Sabb. II, 1 (Ar. להש, v. להינין a. להשא).

לכתא f. (לה) going, thrusting forward, לה ומיתנא לה thrusting forward and pulling home, a bolt or pin attached to a cord for fastening the panniers, barrels &c. which hang down on each side of the beast of burden. Sabb. 102^a מ' ל' it applies to thrusting a bolt which you can pull back by the cord in your hand; [Bashi reads: מ' מ' rope.]—Ib. 154^b מ' א' (Ar. some ed. מ' pl.) or when the burdens are fastened with a bolt (which you can pull out without touching the animal).

לכתחילה, לכתחילה v. להיפה.

למא I wherefore? v. לה.

למא II, למא (= לא) naught, vanity. Targ. I Sam. XII, 21. Targ. Is. II, 22; a. e.—V. לה.

למברניא v. להניא.

למ"ד the letter Lammed. Y. Sabb. VII, 9^b bot. Y. Meg. I, 71^c bot., v. ארביבה. Y. Yeb. I, 3^a שצריך כל דבר שצריך a noun which would require the prefix Lammed (to) and has it not, is given a Hé as suffix; Gen. R. s. 86; a. fr.

harbor; (Yalk. Ps. 876 במים).—Erub. IV, 2 (41^b) נכנסו לנמל Ar. (ed. לנמל). Ex. R. s. 48, beg.; Koh. R. to VII, 1 (ref. to 'the day of death' &c. ib.) it is like two sea-faring ships one leaving the harbor, and one entering it; Midr. Sam. ch. XXIII; (Yalk. Koh. 973 נמל). Koh. R. to VI, 5; a. e.

לְמִירָה ch. same. Y. Ber. III, 6^c bot.

לְמַלְא, v. next w.

לְמַלְא (transpos. of מַלְמַל, v. מַלְל; cmp. מְלַמְלֵם) to talk against, murmur, sneer. Pesik. R. s. 6 לִי no longer did any one talk behind Moses. Ib. מַלְמַלְאִין (not מַלְמַלְאִין); Yalk. Kings 184; (Ex. R. s. 52 מְלַמְלֵם). Koh. R. to VIII, 8 מְלַמְלֵם בְּפִיהֶם וּבִלְבָבָם (fr. מַלְמַל); Lam. R. introd. (R. Hān. 1) מְלַמְלֵם מִפְּתֵי אֲפֻמָּיִם sneering with their mouths; v. פָּרוּ.

לְמִן v. מִן.

לְמַס (v. מַס II) unto tribute, tributary (used homiletically as an independent word). Lam. R. to I, 1 שְׂרָחִי לְמַס (ref. to מַס, v. מַס, ib.) לְמַס לְמַס לְמַס because the Israelites worshipped idols (מַסָּל), therefore she (Jerusalem) became tributary, the letters of מַס and לְמַס being the same; ib. [read:] הַפְּכָה הִוא סִינִי הִוא לְמַס the inversion of מַס is לְמַס. Ib. סִינִי הִוא לְמַס (130) is the same as that of לְמַס. Ib. וּרְבֵנָה אֲמַרִי לְמַסָּה דְלָבָא (v. מַס I) but the Rabbin explain lamas, unto melting of the heart (she became faint); v. מַסָּה I.

*לְמַס (v. מַס II) unto him who refuses (used homiletically as an independent word, meaning in Greek dog. Sabb. 63^b (ref. to Job VI, 14, v. Targ. a. l.) שָׂכַן בְּלִי קוֹרֵיין לְכַלֵּב לִי [The sentence is an interpolated gloss, v. Y. B. Kam. VII, end, 6^a; Keth. 96^a; Gen. R. s. 76, end. The interpolator may have had in mind λουμός, 'a plague', used as adj. in LXX for בְּלִיעֵל.]

לְמַפָּד m. (λαμπάς, ἀδύς) torch, light, lamp. Targ. Y. Ex. XX, 2 דִּינִיר לְמַפָּד, לְמַפָּד לְמַפָּד torch.—Greek genitive. Y. Yoma III, 41^a top (ref. to Dan. V, 5; v. LXX) לְמַפָּד לְמַפָּד... לקבל לְמַפָּד (not רָם... .) Aquila translates likbel nabrashta: opposite the lamp.

לְמַפָּד, v. preced.

*לְגִין m. pl. (lanae) woollen garments. Y. Shh. II, 20^c bot. לְגִין לְגִין לְגִין (not לְגִין; corresp. to דְּעַמְרָא in the second version ib.).

לְגִין = אָגֶן Y. Peah III, 17^d top לְגִין וְכֵן אֲמַרִין וְכֵן אֲמַרִין (abbrev. 'אמ', v. R. S. to Mish. ib. III, 6) and why do we not say... וידו (in place of וידו)?

לְסוּמָה (sub. בגד, חלוק) m. (orig. = לְסוּמָה, used as an independent w. as if from a root לְסַם, cmp. מַס) the thin web worn by loose women (= מַסָּה הַחַוּוּיָה, Kel. XXVIII, 9, v. חוּוּיָה II); in gen. fine veil. Y. Sabb. VI, 8^b bot. (expl. רִירִירִים, Is. III, 23) לְסוּמָה דְּרִירִירִים וְכֵן אֲמַרִין it is the dress of the ill-reputed, as we read (Cant. V, 7) they took my veil

&c. (believing her to be a harlot). Ib. XIII, beg., 14^a וְהָיוּ לְסוּמָה (not לְסוּמָה) as regards the thin web, even the finishing (adding the fringe) is considered an act of weaving (in the Sabbath law). Y. M. Kat. II, 81^b top דְּרִירִין לְסוּמָה decided concerning (the sale of) stuff for veils (during the festive week) &c.—Pl. לְסוּמָה. Y. Sabb. IV, 7^a top, v. דְּרִירִין.—Chald. form: לְסוּמָה. Y. B. Mets. IV, end, 9^d... ר. א. הוּא עָסִיק בְּלִי... R. A. was engaged in weaving veils. Ib. לְסוּמָה מִן בְּרִירִין לְסוּמָה what dare we do with those veils (dare we use means to give them a fine appearance)?

לְסוּמָה, v. sub 'לְסוּמָה'.

לְסוּמָה (denom. of לְסוּמָה) to attack, as a free-booter, to commit robbery. Ex. R. s. 1, beg. הוּא מְלַמְלֵם הוּא הוּא מְלַמְלֵם attacked and robbed the people. Snh. 72^a וְיִצְאָה לְסוּמָה לְפָרֶשֶׁת דְּרָכִים וּמְלַמְלֵם וְכֵן אֲמַרִין he will go out to the cross-roads and rob &c.; Yalk. Deut. 930.

לְסוּמָה, v. לְסוּמָה.

לְסוּת f. (contr. of לְסוּת, v. לְסוּת) cheek, jaw. Nidd. 23^b; Y. ib. III, 50^c bot.—Pl. לְסוּת. Nidd. l. c. Y. Yeb. XVI, beg. 15^c. Sabb. 151^b; Lev. R. s. 18, beg.; Koh. R. to XII, 2 (expl. הַכֹּכָבִים ib.) לְסוּת (ראשי) הִוא לְסוּת that means the flesh-covered cheek-bones.

לְסוּת ch. same. Targ. Y. Deut. XIV, 9. Ib. XXXIV, 7. Targ. Job XL, 26.—Pl. לְסוּת. Targ. Lam. III, 30. Targ. Is. XXX, 28; a. e.—[Targ. Job III, 9, v. לְסוּת.]

לְעֵב, v. לְעֵב.

לְעֵב, Hif. הִלְעִיב (b. h.; cmp. לְעַג) to mock, talk lasciviously (with ב).—Y. Sot. III, 19^a וְהוּא מְלַעֵב בְּרַבֵּי בְרַבֵּי לְעֵב who sits down and quotes Biblical phrases in a lascivious manner (e. g. Gen. XXX, 16).

לְעֵב, Hif. אִלְהַבְּעָה ch. same. Targ. II Kings II, 23. Targ. Jud. XIX, 25 (ed. Lag. אִלְהַבְּעָה, v. לְעֵב).—Targ. Hab. I, 10 מְלַעֵב (some ed. מְלַעֵב, fr. מְלַעֵב).

לְעֵב m. (preced.) sport, mockery. Targ. Jer. XX, 7 (some ed. לְעֵב). Targ. Ez. XXXVI, 4 (l. text לְעֵב). Ib. XXII, 4 (Levita לְעֵב), v. לְעֵב ch.

לְעֵב (b. h.; cmp. preced. wds) to jest, mock. Pesik. R. s. 34 לְעֵב לְעֵב לְעֵב לְעֵב לְעֵב in vain did we deride their words.

Hif. הִלְעִיב same. Y. Peah I, 15^d top (ref. to Prov. XXX, 17) עֵינִי הִלְעִיבָה עַל וְכֵן אֲמַרִין the eye that mocked at the law commanding to honor father and mother and despised the law (Deut. XXII, 6) &c. Erub. 21^b (ref. to לְהַגִּיר, Koh. XII, 12) כֻּלֵּי הַמְּלַעֲבִים עַל וְכֵן אֲמַרִין whosoever derides the words of the wise, v. לְעֵב. Gen. R. s. 94 מְלַעֲבִים בְּשִׁפְחוֹתֵיהֶן אִיהֶן אִיהֶן they deride us and our religion. Num. R. s. 16 לְעֵב לְעֵב לְעֵב לְעֵב לְעֵב they spoke irreverently of me. Y. Naz. I, beg. 51^a [read:] מַהוּ זֶה מְלַעֲבִים עַל וְכֵן אֲמַרִין how is this? Does he mean it sarcastically, or does he mean to say, I will be a Nazir like them? Yalk. Ex. 250 מְלַעֲבִים עַל וְכֵן אֲמַרִין and the Spirit of Holiness laughs at him; a. e.

לעג Af. אַלעג, Pa. אַלעג ch. same. Targ. Jer. VIII, 18. Targ. Is. XXVIII, 11.

לעג m. (b. h.; preced.) sport, mockery. Erub. 21^b (ref. to Koh. XII, 12, v. לעג) 'וכ' לעג does the text read la'ag (mockery)? does it not read lahag (thought)?; v. הקנה.

לעג ch. same. Targ. Jer. XX, 8 (ed. Lag. לעג); v. לעב.

לעז m. (לעז) speaking a foreign tongue, esp. Greek. Y. Meg. II, beg. 73^a בלעז בה יוצא הל' יוצא בה בלעז if the Book of Esther was written according to law (in Hebrew), the Greek-speaking (reading from it) in Greek (translation) performs his duty.—Pl. לעז. Mish. ib. II, 1 (לעז קורין אותה לל' בלעז והלעזי וכו') it is read to those speaking a foreign tongue in their tongue, but the foreigner that heard it in Hebrew &c. Y. ib. IV, 75^a bot. Tosef. ib. IV (III), 13 ל' ביה הכנסת של ל' (Var. לעזת) in a synagogue of foreigners; a. e.

לעזא ch. same.—Pl. לעזא. Macc. 6^b 'וכ' לעזא foreigners (not speaking Chaldaic) came to court before Raba.

לעזי, לעזנין, לעזנים m. pl. garden-orache (Artiplex Hortensis, v. Löw Pf. p. 274). Kil. I, 3; Y. ib. 27^a, expl. 'having eyes' or 'colors'.—[Sabb. 90^a; Nidd. 62^a, v. לעזנה.]

לעזא, לעזא, v. לעזא.

לעז (b. h.; emp. לעז) [to talk, babble;] 1) to speak a foreign tongue, esp. to speak Greek. Meg. II, 1 לעז, pl. לעזי, v. לעזי.—2) (v. לעז IV) to talk against, criticise, cast suspicion. Pes. 51^a 'וכ' לעז עליו כל רב' the entire country criticised him; a. e.

Hif. לעז same. Y. Shek. V, 4 in some ed. of Talm. Babli לעזין, v. לעז IV.

לעז m. (preced.) 1) foreign tongue, esp. Greek. Meg. 18^a בל' יוני the la'az (of Mish. II, 1) means Greek. Ib. לעזי בל' יוני written in Greek (translation). Ib. בל' in any foreign tongue. Y. ib. I, 71^b bot.; Y. Sot. VII, 21^c top; Esth. R. to I, 22, v. לעז I; a. fr.—2) evil talk, disrepute.—לעז לעזא to spread evil talk against, to cast suspicion, discredit. Kidd. 81^a הלא שלא בניה על בניה that you may not (by punishing her for private meeting with a man, v. לעז) cast suspicion on the legitimacy of her children. Shn. 43^b על לעזא לעזא do not discredit the decision by lots; a. fr.

לעזר abbrev. of לעזר, q. v.—[Y. Sot. III, 19^a top, v. לעזר.]

לעזא (b. h.; emp. לעז) to swallow, glut. Deut. R. s. 1, beg. (ref. to לעזא, Ez. XLVII, 12, emp. Men. 98^a לעזא) whoever is tongue-tied and eats greedily of it (the Law), will have his tongue loosened &c.

Hif. לעזא to feed an animal by putting food into its mouth, contrad. to לעזא. Sabb. XXIV, 3 לעזא but

you may put food into the camel's mouth; Gen. R. s. 63 (with ref. to לעזא, Gen. XXV, 30); Num. R. s. 21. Tosef. B. Kam. VI, 17, ib. Hull. III (IV), 19 לעזא הלחיתו וכו' if he made the animal eat asafetida &c.; a. e.—B. Kam. 69^a לעזא לעזא לרשע וכו' let the wicked (robber) glut it and die.

לע'א a mnemonical word, intimating לעז, לעזי, לעזי. Ber. 51^a לעזא לעזא לעזא it is good for the heart, the eyes and the mill.

לעזא, לעזא (v. לעזא) 1) to labor, work; to study. Targ. Y. Gen. III, 18; a. fr.—Targ. Prov. XVI, 26 לעזא.—Lev. R. s. 32 לעזא לעזא work right (Tanh. Emor 24 לעזא). Ib. s. 34 לעזא לעזא why doest thou not go working and have something to eat?—Y. Keth. V, 30^b top לעזא לעזא because they are working beasts. Y. Sabb. VI, 7^d bot. לעזא לעזא that he might be able to study the Law; a. fr.—Y. Erub. I, 18^d top לעזא לעזא (emp. לעזא) and he studied (repeated) it after him forty times; ib. לעזא לעזא (read לעזא).—2) to be tired. Targ. Y. Ex. XVIII, 18 לעזא לעזא Ar. (ed. מרחק הנהר); O. לעזא לעזא (תלמוד). Targ. Lam. V, 5. Targ. Prov. XXVI, 15 לעזא ed. Lag. (oth. לעז); a. e.—Lam. R. introd. (R. Isaac 3), v. לעזא.—Y. Gitt. VIII, beg. 48^c; Y. Ter. I, 40^b לעזא and he became tired (ceased from raving).

Af. לעזא to tire out, ruin. Targ. I Chr. XVII, 9 לעזא (not לעזא).

לעזב, v. לעזב.

לעזג, v. לעזג.

לעזמה f. (לעז) putting food into an animal's mouth. Hull. 55^b, v. לעזמה.

לעזי, v. לעזי.

לעזי pr. n. m. La'yi, name of a Tannai. Y. Dem. I, beg. 21^c; (Tosef. ib. I, 3 לעזא, emp. לעזא).

לעזיל, לעזיל, v. לעזיל.

לעזינות, v. לעזינות.

לעזינים, v. לעזינים.

לעזיסה f. (לעז) pap or paste; לעזיסה גריסין pap made of grits of beans. Nidd. IX, 7 (expl. גריסין); Tosef. ib. VIII, 9.

לעזיסה m. ch. same. Y'lamd. to Deut. beg., quot. in Ar. לעזיסה לעזיסה ארים הדין לעזיסה remove this paste from off thy eyes (said to a bribed judge).

לעזא, לעזא, v. לעזא.

לענא I pr. n. m. לעזא Ben La'anah. Y. Shn. X, 28^a top (ספר בן הגלא; Koh. R. to XII, 12 לעזא בן לעזא).

לענא II f. (b. h.; Arab. la'an to curse) bitterness; wormwood. Tanh. B'shall, ed. Bub., 21; Yalk. Ex. 258, v. לעזא I.

לענינהא ch. same, *bitterness*. Targ. Y. II Deut. XXIX, 17 (not לענינהא).

לעס (emp. ליעס a. לעיס) *to chew, masticate*. Sabb. XIX, 2 'one chews (cumin for a plaster) with one's teeth and applies it. Tosef. ib. XII (XIII), 8 אין ליעסטין 'you must not chew gum-mastich on the Sabbath. Tosef. Pes. VI, 11 'וליעס עד וכו' (not ליעס) when the attendant gets up from the table to mix the wine, he must close his mouth and chew (the meat of the Passover lamb) until &c. Pes. II, 7 לא ילעיס ארס 'one must not chew wheat (on Pesah) and put it on one's wound; a. e.—Part. pass. לעיס. Y. Ter. VIII, 45^b bot., v. גלע.

לעס ch. same. Targ. Koh. XII, 3.

לעה, v. לעי.

לפד, v. לפיר ch.

לפדא m. (לפר, emp. לפר) *pap, esp. of figs*. Sabb. 37^b bot. (Alf. לפרא. B. Mets. 84^b 'sixty kinds of pap.—Pl. לפדי. Ned. 50^b (expl. דעברין כלופסין) a species of figs of which pap is made. Ib. אלפא מירי.

לפדא m., prob. to be read: לפדא pl. (v. לפיר) *stew-pots*. Targ. Y. II Num. XI, 8.

לפוד, v. לפיר.

לפום, according to, v. פום.

לפוסין m. pl. *kettles*, v. קבס.

לפי according to, because, v. פה.

לפא to join.

לפי (emp. לפי) *to arrange*. Targ. Y. Lev. VI, 5.

לפיד m. (b. h.; emp. לפס) *a pot in which light is carried* (v. Maim. to Kel. II, 8 a. Ar. s. v.); *torch*. Kel. II, 8 הל' (R. S. לפיד) the light-pot.—Midr. Till. to Ps. LIII (ref. to Gen. XV, 17) torch means the Torah &c. (with ref. to Ex. XX, 18); a. e.—Pl. לפידים. Snh. 108^b (ref. to לפיד, Job XII, 5) words קשים בלי as hard as light-pots.—Trnsf. *lightning, flash*.—Pl. as ab. Mekh. Yithro s. 9 (ref. to Ex. I, c.) קולות ופידות ופידות ל' various sounds and various flashes; היו וכמה ל' were there various kinds of sounds? various kinds of flashes?; a. e.

לפיד ch. same. Gen. R. s. 30 (ref. to לפיר, Job XII, 5) היה (Ar. לפיר) there (in certain places) they say (instead of) 'he has a crier' (that walks before him): 'he has a torch' (carried before him), i. e. he is a distinguished person.

לפימון, Tanh. ed. Bub. B'resh. 24, Var. לבטינין, read: לפורנין m. pl. (leporinae, sub. lanae) *garments made of hare-wool*; (emp. Gen. R. s. 20 ארנבים).

לפידה (= לפי דה, v. פה a. פה) *therefore*. Pes. X, 5. Keth. 2^a; a. v. fr.

לפוסא, v. לפסא.

לפיה, v. לפה.

לפלוקה m. (לפה) *glutinous substance, pus*. Mikv. IX, 2 ל' שבועין ל' טהורין לעין in the eye, on the eye-lids.

לפלופא ch. (preced.) *pulp, soft portion of cabbage*. Y. Ter. X, 47^b bot. ל' פלופא ורוב איבה ורוב take (for thyself) from its trunk and give (as Trumah) its pulp.

לפניו, **לפניו**, **לפניו**, v. פנים.

לפס c. (לפס, emp. לפס) *a tightly covered pot, stew-pot*, v. אפס. Y. Hag. II, 77^d top [read:] בל' הוזה וכיסויו a stew of vegetables. Y. Shebi. VI, end, 37^a אחר של ירק a stew of vegetables. Peah VIII, 4 מלפסו out of his stew. Y. Ned. VI, beg. 39^c דודרד ל' דודרד a dish prepared in the stew-pot; (Bab. ib. 51^a דודרד לאילפס; Tosef. ib. III, 2 דודרד באילפס). Hull. 84^a [read:] יקח ל' יקח may buy for his stew a litra of &c.; a. fr.—Pl. לפסין. Tosef. Sabb. XVI (XVII), 13; Y. Bets. IV, 62^c bot., v. סרח. Eduy. II, 5, v. אירוניה; a. e.

לפסא ch. same. Y. Peah VIII, 20^d bot. הקנייה מן גיא ל' gave the Trumah out of the stew-pot. Ib. VII, 20^a bot. אילפס כפר 112^a (read: לפסא; Keth. 112^a לפסא דכפר חנניה (read: לפסא) the pot of K'far H. (which was very large). Ib. VIII, 21^a bot. 'מן ל' הוא וכו' . . . . . does not the dish originally come out of the (earthen) pot? Bat (now) of it, v. לפצא.—Pl. לפסא. Targ. Y. I Num. XI, 8, v. לאפוסיא.

לפסן m. (preced. ws.; emp. λψάνη) *charlock, a plant resembling the mustard plant*. Kil. I, 5.

לפיה (emp. לפי) *to cling to, to clasp*. Tanh. B'har 3 (ref. to Ruth III, 8) לפיהו she clasped him; Ruth R. to l. c. לפיהו (some ed. לפיהו), v. חזוניה.

לפיה 1) same. Bekh. 41^a (interpret. לפיה) it continues to cling (to the body) to the day of death, v. supra. Sot. 3^b (play on לפיה, Job VI, 18) מלפיהו (sin) clings to him and goes before him on the day of judgment.—2) *to wrap, swathe*. Sabb. 129^b bot. מלפיהו את הוולד וכו' you may swathe a new-born child on the Sabbath.—Part. pass. מלפיה; f. מלפיה. Deut. R. s. 3 באש ומל' באש the Torah scroll which was given to Moses,—the skin was of white fire, written upon with black fire, sealed with fire and swathed with bands of fire.

לפיה ch., Pa. לפיה (interch. with לפיה) 1) *to swathe, bandage, wrap*. Targ. Y. Ex. XV, 2. Targ. Lam. II, 22 לפיה (some ed. לפיה).—Sabb. 66^b; 147^b ינוקא ל' to swathe a new-born child.—Part. pass. מלפיה. Targ. II Chr. XXXIV, 15 (of a scoli, v. preced.). Targ. Lam. II, 20 (Ar. מל' lthpa).—Trnsf. *to handle in the way a child is swathed, to turn clay, mould, shape* (emp. יצב). B. Mets. 74^a ורזא מווסר לפיה ורבושי וכו' does it not require

moulding, drying, putting into the stove &c. Ib. כגון מליפסן ומיבשן Ms. M. (ed. דמלפפה ויבשו, corr. acc.) when they have been moulded and dried.—2) to join, couple, loop. Targ. Ex. XXXVI, 10. Ib. 18 ללפפא (Var. ללפפא, ללפפא; a. fr.—Part. pass. מלפפה, מלפפה. Ib. XXVI, 3; a. fr. *Ilhpa*. מלפפה to be swathed, v. supra.

לפפא, לפפא, לפפא c. לפפא. Y. Peah VIII, 21^a bot. לפפא v. לפפא. —Y. Shebi. II, 34^a bot. לפפא as much only as is required for the stew-pot (immediate use).

לפקקה, Targ. Y. Lev. I, 16 in Ar. s. v. לקב some ed., read: ולפקקה; v. זלפקפא.

לפה (b. h.; cmp. לפפה 1) to twine around, cling to, clasp. Ruth R. to III, 8, v. לפפה; Tanh. B'har 3 (expl. לפפה Ruth I. c. 'he felt himself embraced') כמו דאמרה ורלפה וכו' (as you read (Jud. XVI, 29) and Samson clasped &c.—2) (cmp. לפפה) to wrap up, to insert, combine (dishes).—Part. pass. לפפה, pl. לפפין. Koh. R. to VII, 7 (expl. לפפה) שני רבשילין לפפין two messes combined.

Pi. לפפה same. Ab. Zar. 38^a; 59^a לפפה בו את הפה to go with bread as a relish.

לפה ch., Pa. לפפה as preced. Pi. Bets. 16^a מירי דמלפפה מירי דמלפפה something used as a relish is required, (Alf. מלפפה) מילפפה, Alf. מלפפה) whereas bread is not used for that purpose.

Ilhpe. לפפה to be used as מלפפה; v. supra.

לפה f. (v. preced. wds.) something which goes with bread; vegetables. Ber. 44^b, v. ביה 4. —Gen. R. s. 15 חד היה לאמר לפה לא פה היה one says *lefeth* was *lo-path* (no food of man before he sinned, i. e. bread fully seasoned grew out of the ground, and no relish was required); *lefeth* will be no food, in the Messianic days; Y. Ber. VI, 10^a bot.; Tanh. Ekeb 7 [read:] והאחד אומר היה פה אלא ערירה לעשות לא פה (with ref. to Ps. LXXII, 16; cmp. Sabb. 30^b, Midr. Till. to Ps. CIV, 12).—Esp. *lefeth*, turnip. Kil. I, 3. Ib. 9. Keth. 111^b ושיקלוהו וכו' a fox made his nest in a turnip, and when they weighed it &c.; a. fr.—Pl. לפפוח. Y. Ter. II, 41^c bot. לפפוח ראשי turnip-heads. Yalk. Deut. 944. Snh. 19^b bot. (ref. לפפוח, Ruth III, 8, v. Targ.) שניגשה בשרו לפפוח his body became as soft as (boiled) turnip heads. Ber. 56^a Ar., v. לפפוח; a. e.

לפפא, לפפא ch. same. Targ. Ruth III, 8, v. preced.—Ber. 44^b וכו' לפפא when thou seest turnips in the market, ask not, what wilt thou eat with the bread. Ib. 56^a, v. לפפוח; a. fr.—Bekh. 43^b, v. לפפא.

לפפוח, לפפוח f. (preced.) לפפוח bread seasoned with a relish. Tanh. Ekeb 7 (ref. לפפוח, Ps. LXXII, 16) יש פיסתא לפפוח there are places where they call seasoned bread *piss'tha*.

לפפוח, לפפוח I m. (v. לפפוח), one whose head is turnip-

shaped. Bekh. VII, 1 (43^a) לפפוח Mish. (Talm. ed. לפפוח), expl. ib. 43^b לפפוח דדמי וכו' (read ... or ...), v. לפפוח.

לפפוח II m. (לפפוח) relish. Ber. 40^a עד שיריאו until salt or some relish is placed before each one, v. לפפוח. Neg. XIII, 9; Tosef. ib. VII, 10; Hull. 71^b בלי (ה) בלי (ה) reclining and eating (the named quantity of bread) with some relish; Koh. R. to VII, 7 מ' ב' טב אוכלה ב' (corr. acc.); expl. ib., v. לפפוח; a. e.

לפפוח, לפפוח ch. same. Targ. Job VI, 6 Var. Ms. (li. text) לפפוח, v. לפפוח.

לפפוח, v. לפפוח.

לפפוח, לפפוח m. (b. h.; לפפוח) scorn, scoffer, frivolous person. Pl. לפפוח. Sot. 42^a כר ל' לפפוח the class of scorners. Snh. 101^a, v. לפפוח; a. fr.—מ'שב ל' (Ps. I, 1) scorners' gathering, bad company. Kidd. 41^a מ'שב מ'שב his company is the bad company (meant in Ps. I. c.). Ab. Zar. 18^b (אסור) ל' (is forbidden as) coming under the category of being in bad company; a. fr.

לפפוח f. (preced.) 1) scorn, lasciviousness. Cant. R. to III, 4 (play on לפפוח, Is. XXI, 4) לפפוח דברי ל' the mouth which spreads words of lasciviousness; לפפוח because they went out for lascivious entertainment; cmp. לפפוח.—2) sport, pleasure. Tosef. Sabb. VI (VII), 4 לפפוח לה ל' that she may be entertained; Yalk. Lev. 587 שהחילה לפפוח (corr. acc.).

לפפוח, לפפוח, לפפוח v. sub 'לפפוח'.

לפפוח m. (לפפוח) lapping, greedy. Pesik. Zakh., p. 26^b עמלק עם ל' Amalek is 'am lak (a greedy people), a people that came to lap the blood of Israel like a dog; Yalk. Deut. 938; Yalk. Ex. 262; a. e. Tanh. Ki Thetsé 9, a. e. עם ל' פרה וכו'.

לפפוח, לפפוח v. לפפוח.

לפפוח f. pl. (לפפוח) bought property, esp. mortgaged property sold; trans. the purchaser of mortgaged property. Keth. IX, 8 ורעה נפעה מן הל' if her husband sold his property to strangers, and she wants to collect (her K'thubab) from the sold property (sues the purchaser). B. Mets. 12^b שלא כדון ל' and he might seize the sold property unlawfully.—B. Bath. 107^a האחים שחלקו after the heirs have divided up the estate, they are considered as purchasers (from one another, and the brother whose portion has been seized for his father's debts has no redress), opp. יורשים הם they are heirs (and the estate, minus the seized portion, has to be redivided); a. fr.

לפפוח, לפפוח v. לפפוח.

לפפוח, לפפוח m. (לפפוח; v. לפפוח) grain-gleaner, a sort of huckster dealing in grains bought up in small quantities. B. Mets. 72^b יזקה מלקוט חברה ... מ'ש לוקט ed. (Ms. M. throughout) לוקט; Ms. R. a. ed. Ven. לקוט, v. Rabb. D. S. a. l. note 7) why is it different with the gleaner? Because, if he has none, he will borrow from a fellow-gleaner. Ib.

until the market price has been announced for (the goods of) the gatherer and the merchant alike; Tosef. ib. VI, 1 לְקוֹטָא (corr. acc.).—[Keth. 54^a בְּלִקּוֹטָא Ar., v. לְקוֹטָא. Pl. לְקוֹטָא. B. Mets. 1. c. וְשֵׁל... לְקוֹטָא כל אדם וכו' Ms. H. a. R. (v. Rabb. D. S. l. c.) if the gleaners' goods (mixed goods) were worth four S'ah (and more) a Sela, and those of other people three &c.; [ed. ד'רו וכו' ולכל אדם וכו' if the gleaned grains were worth &c.; Tosef. l. c. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה מֵאַרְבַּע. (not וְרוֹבְלוֹת).

לְקוֹטָא ch. same, esp. the poor gleaner.—Pl. לְקוֹטָא. B. Mets. 21^b (expl. נְמוֹשׁוֹת לְקוֹטָא בְּרוּרָא לְקוֹטָא gleaners after gleaners (the poor who come for the second gleanings).

לְקוֹטָא, v. נְקוֹטָא.

לְקוֹטָא, v. לְקוֹטָא.

לְקוֹטָא, v. לְקוֹטָא.

לְקוֹטָא, v. לְקוֹטָא.

לְקוֹטָא, v. לְקוֹטָא II.

לְקוֹטָא f. (לְקוֹטָא) 1) *punishment*. Targ. O. Deut. XXXII, 32.—2) *being beaten*. Yoma 71^b לְקוֹטָא, v. לְקוֹטָא; Zeb. 18^b; Yalk. Ex. 380.—3) *disorder, disease, defect*. B. Bath. 16^b וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה a complexion like the color of the horn of the unicorn is a defect (and not a perfection). Hull. 43^a וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה the disorder of the kidneys mentioned by Rakhish. Ib. 55^a bot. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה when the disorder extends to &c.; a. fr.

לְקַח (b. h.) 1) *to take, receive*. B. Kam. 119^a וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה collectors of charity may receive from them small contributions. Ex. R. s. 3 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה he received his due (punishment). Tanh. Korah 3 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה he took up his cloak; a. fr.—2) *to carry away; to persuade*. Ib. 1 (ref. to Num. XVI, 1) וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה אין ויקח אלא משיבתי וכו' וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה has the meaning of separation, for his heart (pride) carried him away; Num. R. s. 18.—3) *to buy, acquire*. Dem. IV, 5 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה buy (provision) for me of one who is reliable &c. Ib. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה if he went to buy of him (of the designated person), and... not finding him I bought of &c. Ib. V, 1 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה when I shall have bought it; a. v. fr.—*buyer*. Ib. 15^b bot. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה when the buyer is dead. Ber. 5^a וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה and the purchaser is glad; a. v. fr.—Part. pass. לְקוֹטָא, f. לְקוֹטָא; pl. לְקוֹטָא. Y. Pes. II, 29^b וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה that which has been bought with tithe-money. B. Mets. 110^a וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה I have it as a purchased property. Y. Snh. IX, beg. 26^d [read:] וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה until the first wife has been legally acquired (betrothed) by him; (Y. Yeb. XI, 11^d וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה, v. לְקוֹטָא; a. fr.—V. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה).

לְקַח, v. לְקַח, נִיפּוּחַ, לְקַח, נִיפּוּחַ, לְקַח. Maas. Sh. I, 3 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה must not be bought with tithe-money; Hull. I, 7 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה. Men. 42^b וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה; a. fr.—Kidd. 2^b (ref. to Deut. XXII, 13) it is not written כִּי

לְקַח if a woman is married (marries herself) to a man (Var. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה).

לְקַח, v. לְקַח, נִיפּוּחַ, לְקַח, נִיפּוּחַ, לְקַח. Num. R. s. 12; Cant. R. to III, 11; Pesik. Vayhi, p. 4^a (expl. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה Ex. IX, 24), v. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה.

לְקַח ch., לְקַח, לְקַח, לְקַח. Keth. IV, 11 (52^b) וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה until they shall be married; ib. 53^b וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה.

לְקַח m. (b. h.; preced.) *purchase; (acceptable) gift; lesson*. Taan. 7^a (ref. to לְקַח, Deut. XXXII, 2) וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה means the Law (with ref. to Prov. IV, 2); Tanh. Haaz. 3; a. fr.—*auction-stone*. Yalk. Lev. 687, v. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה.

לְקַח (b. h.) [to seize,] 1) *to gather, glean; to pick*, v. *Pl.*—Part. לְקוֹטָא, v. לְקוֹטָא.—2) (in sewing) *to gather, pucker*. M. Kat. 26^a bot. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה to mend (the rents for the dead) by gathering or making a sort of stairs (chain-stitches), v. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה.

לְקַח same, 1) *to pick, harvest; to pick up, collect*. Tosef. Shebi. IV, 21 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה he harvested Ethrogs on the first of Sh'bat; R. Hash. 14^a; Erub. 7^a; Yeb. 15^a. Tosef. R. Hash. I, 9 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה if one picked vegetables; a. v. fr.—Maas. Sh. II, 5 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה Y. ed. (Mish. a. Bab. ed. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה what coins he picked up singly belong to the second-tithe fund. Y. ib. 53^c וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה provided he picked up here and there (deliberately selecting), but if he did so at random &c. Bekh. 7^b וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה every animal that lays eggs supports its brood by picking up food for it, except the bat... which gives suck.—M. Kat. I, 5 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה one may (during the festive week) collect for final burial the bones of &c., v. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה. Snh. VI, 6 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה the bones (of the convict) may be collected and buried in their family tomb; a. fr.—Esp. *to glean, to take the poor man's share in the crop*. Peah IV, 9 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה if one gleaned the corner of the field and said, this is to belong to &c.; Gitt. 11^b; B. Mets. 9^b.—Peah V, 6 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה (לְקַח). Y. ib. IV, 18^b וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה let them have an opportunity to go and glean in another field &c., v. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה, a. v. fr.—[Peah IV, 5, v. Hif.]—[Sot. 11^b וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה, v. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה.]—2) *to pluck (hair) out singly*. Naz. 40^b וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה if he plucked it singly with pinchers; Macc. III, 5 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה when one plucks out the white hair among the black; Sabb. 94^b; a. e.—[Naz. l. c. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה, read וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה as Macc. III, 5.]

לְקַח 1) *to be collected, harvested*. Tosef. Shebi. IV, 21 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה what has been growing under obligation (as eventually subject to tithes) and been harvested under obligation; וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה what has been growing in the Sabbatical year and collected in &c.; R. Hash. 15^a; a. e.—2) *to be made smooth by plucking*. Sabb. 97^a, v. וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה.

לְקַח, v. לְקַח, נִיפּוּחַ, לְקַח, נִיפּוּחַ, לְקַח. Peah V, 1 וְרוֹבְלוֹת הַלְּבָבָה a stack of grain under which the gleanings for the poor has been left.

לְקַח 1) *to cause picking, to strew feed for birds*.

Tosef. Sabb. XVIII, 4 מלקטין, contrad. to מהלקטין (v. דוילקט); Sabb. 155^b.—2) to arrange the gleaning by the poor. Peah IV, 5 (3) דוירי מלקטין על דהובל Y. ed. (Bab. ed. a. Mish. מלקטין) arranged the gleaning by the line, leaving a corner at the end of each furrow.

Hithpa. לקט לקט ch. same, to be collected; to require collection. Maas. Sh. II, 5 דמלקטין those coins which have been picked up singly, opp. דונבלין.—Hull. 46^a מלקט מרו if the required size of sound flesh can be obtained only by collecting (it not being in one place), how is it?—Ib. 77^a מרו מרו how is it, if the quantity of flesh required to cover the broken bone is scattered?

לקט, לקיט, לקיט ch. same, to pick up; to gather. Targ. Gen. XXXI, 46. Ib. XLVII, 14 (ed. Berl. לקיט). Targ. Ex. XVI, 26; a. e.—Part. לקיט, לקיט, לקיט. Targ. O. Deut. XXIX, 10 (דוטב לקיט ed. Berl. (ed. Amst. לקיט, corr. acc.; h. text לקיט); Targ. Josh. IX, 21 לקיט Bxt. (ed. מלקיט).—Sabb. 156^a דלא לקיט (a calf) that does not take up with its tongue (the fodder placed before it), v. infra; a. e.

Pa. לקיט same. Targ. Gen. XLVII, 14, v. supra. Targ. Lev. XIX, 9 (Y. II Pe.); a. fr.—Targ. II Esth. III, 8 וימלקטין (not וימלקטין), v. וימלקטין.—Lev. R. s. 6 לקט לקט he began to pick up (the scattered Denars); said he to him, pick up, pick up, for it is thine own thou art picking up.—Y. Sabb. VII, 10^a bot. וימלקטין (not וילקט) and gathers them (the sun-dried fruits in cakes or strings; v. Maim. Sabb. VIII, 6); a. e.

Af. לקיט to cause to take up, to put the mouth to. Sabb. 156^a מלקטין ירדה Ms. O. (Ms. M. לקיט ירדה, ed. מהלקטין, v. Rabb. D. S. a. l. note) we may make it take up (taste the fodder).

לקט m. (b. h.; preced. wds.) 1) gleanings; the poor man's share in the crop (Lev. XIX, 9). Peah IV, 3. Ib. 10 'what is called *leket* (the poor man's share)? That which drops &c. Ib. 11 'where there is a doubt about *leket*, it is *leket*, i. e. the poor man has the benefit of the doubt. Ib. V, 1 'אורחין אורחין כמה ל' we calculate how much it would ordinarily give out for the poor man. Y. ib. V, beg. 18^d של לקטין לקטין לקטין 'for he piled up the stack over the poor man's share; a. fr.—2) pucker, seam. M. Kat. 26^b 'מרוך ה'... מרוך ה' he who rends his garment... in a place which has been mended by a pucker (after having been rent for a death).

לקט, לקטא, לקטא ch. 1) same, gleanings, poor man's share. Targ. Lev. XIX, 9.—2) the accumulated food in a bird's crop. Targ. Y. I Lev. I, 16.

לקטיות Maasr. III, 7; Ohol. XVIII, 10 ה' Ar., v. אלקטיות.

לקטא, לקטא f. (lectica) sedan-chair. Mekh. Mishp. s. 1 'בל'... לקטא he (the Hebrew servant) shall not be used to carry him (his master) in a litter, a chair or a sedan-chair; Yalk. Ex. 311; v. לקטא.

לקי, לקי [to become less,] 1) to suffer, be under a disadvantage. B. Mets. III, 12 ויקה בחסר ויקה he suffers the disadvantages of loss or gain, i. e. he must pay ac-

ording to the original value of his charge in case of depreciation, or according to the present value in case of a rise in value. Tosef. Yeb. IX, 3 לוקה לוקה בוז מידת הדין לוקה לוקה justice suffers under this rule, i. e. it is inconsistent; Y. B. Kam. IV, beg. 4^a; a. e.—Esp. to be smitten, afflicted with disease (esp. leprosy); (of crops) to be struck (by hail &c.); to be blighted. Sabb. 87^b לקה בכורו the first-born (in Egypt) were smitten. Ib. 97^a; Yoma 19^b לוקה... הושיע he who entertains a suspicion against worthy men, will be smitten with disease; Ex. R. s. 3 לקה לקה thou, likewise, deservest to be afflicted with leprosy. Hull. 55^a לקה בכיליא אורח if one of its kidneys is disordered.—B. Mets. IX, 7 לקה לקה the wheat crop was blasted.—Ber. 18^b לקה לקה his crop was not struck by hail.—Makhsh. IV, 3, a. e. לקה לקה that the wall may not suffer (from the rain); a. fr.—2) (of luminaries) to be eclipsed. Mekh. Bo. s. 1 לקה לקה when there is an eclipse of the sun; כשחזלו לקה לקה when planets are eclipsed; Succ. 29^a; a. fr.—Part. pass. לקה לקה disordered, sickly, stunted. Sifra Thazr., Neg., ch. VII, Par. 5; Neg. X, 1 (expl. Lev. XIII, 30) לקה לקה means diseased (sparse) and short hair. Yeb. 80^a לקה לקה one horn with defective genitals. Tosef. ib. X, 6 לקה לקה his voice is abnormal (womanly, thin). Ib. 7 לקה לקה her voice is abnormal (manlike; Yeb. 80^b לקה לקה). Ib. לקה לקה his hair is abnormal; a. fr.—3) (law) to be punished with lashes. Macc. I, 1 לקה לקה he receives forty lashes (v. לקה לקה). Ib. III, 1 לקה לקה the following persons receive (thirty nine) lashes. Snh. IX, 5 לקה לקה he who has been lashed twice (and commits the same offence again); a. v. fr.

Hif. לקה לקה 1) to disaffect, weaken, strike. Ber. 18^b לקה לקה hail will ruin his crops. Sabb. 113^b לקה לקה because it makes thin (weakens one's constitution); a. e.—Part. pass. לקה לקה sickly, broken down. Ruth R. to I, 5 לקה לקה he (the messenger) was likewise broken down and sick; Lev. R. s. 17; Pesik. Vayhi, p. 66^b; Pesik. R. s. 17 לקה לקה (part. Pu.)—2) to punish with lashes, flog. Macc. III, 10 לקה לקה how many lashes does the court inflict? Ib. 12 לקה לקה how is the flogging done? Kidd. 81^a לקה לקה the court orders the flogging of a person for conduct giving rise to suspicion, basing its action on I Sam. II, 24. Gen. R. s. 7 לקה לקה, v. לקה לקה; a. fr.

לקי, לקי ch. same, to be affected, disordered, smitten, punished. Targ. O. Ex. V, 14 לקי לקי (Y. לקי). Ib. 16 לקי לקי (Y. לקי). Ib. IX, 31, sq. Targ. Y. I Num. XXVI, 11; a. fr.—Tem. 4^b לקי לקי why should he be punished?—Ib. 5^a לקי לקי let him, too, be punished. Y. Kidd. I, 61^b לקי לקי if it should happen to thee to suffer, it is better that I suffer in thy place; Pesik. R. s. 23—24 לקי לקי (corr. acc.); a. fr.

Af. לקי לקי as preced. *Hif.* Targ. Deut. XXII, 18 לקי לקי (not לקי). Ib. XXV, 2, sq.—Targ. I Sam. V, 6; a. fr.—Sabb. 113^b לקי לקי because it is ruinous to health.—Kidd. 81^a לקי לקי punished the woman of bad repute and published the cause (for the protection of her children, v. לקי). Ib. לקי לקי why do you not likewise punish and publish?; a. fr.

לקיחה f. (לקח) 1) taking, seizing. Succ. 37^a (ref. to Lev. XXIII, 40) וְיָקַח אֶת הַיָּד בְּעֵינָיו לִי חֲמָה a real taking in hand is required. Ib. 11^b וְיָקַח לִי אֶת הַיָּד בְּעֵינָיו דְּבַר אֲחֵרִי an indirect taking (with gloved hand, by a string &c.). Ib. 11^b וְיָקַח לִי אֶת הַיָּד בְּעֵינָיו דְּבַר אֲחֵרִי he compares the expression לקח (in Ex. XII, 22 a. Lev. I. c.); a. fr.—2) purchase, acquisition. Ex. R. s. 28, beg. (ref. to Ps. LXVIII, 19) וְיָקַח לִי אֶת הַתּוֹרָה לִי he gave the Law to him as an absolute acquisition.—Esp. taking a wife, betrothal. Y. Snh. IX, beg. 26^d; Y. Yeb. XI, 11^d top (ref. to Lev. XX, 14) וְיָקַח לִי אֶת הַיָּד בְּעֵינָיו דְּבַר אֲחֵרִי in all the other laws of incest the verb shakhab is used, but here lakah is chosen, to intimate that one of the two must have been legally betrothed to him. Y. ib. VI, 7^b bot.; (Bab. ib. 55^b לקיחה); a. e.—3) taking away by death. Gen. R. s. 25, beg.

לקיט, לקיט, v. לקט.

לקיט m. (לקט) gleaner, a sort of client, retainer. Shebu. 46^b וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו וְיָקַח מֵאֵי מַאֲרֵי מַאֲרֵי מַאֲרֵי how about his hired laborer or his client (may they take the oath)?—Y. Erub. VI, 23^c top וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו his (the gentile's) attendant or client. Keth. 54^a וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (Ar. בלקיט) and the reverse is the law (as to deducting from his wages the outlay for his garments) concerning the client; וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו the same is the law &c.

לקיט I ch. same, esp. beggar.—Pl. לקיטיא. Y. Taan. IV, 69^a bot. וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (ed. לקיטיא, corr. acc.); Lam. R. to II, 2 quot. in Arab. s. v. גרב; v. מְקַיֵּץ I.

לקיט II m. (part. pass. of לקט) pinched out, chiselled, in bass-relief (cmp. Syr. לקטא embroidery, P. Sm. 1970). Targ. I Kings VII, 19. Ib. 26; Targ. II Chr. IV, 5 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו chiselled in the shape of a rose.

לקיטה f. (לקט) picking, collecting, harvesting. Peah I, 4 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו and such fruits as are harvested all at once (not singly as they become ripe). R. Hash. 14^b וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו the duty of giving tithes begins when it is being cut. Ib. 15^a; Tosef. Shebi. IV, 21 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו אַחֲרַי אַחֲרַי אַחֲרַי after it is harvested begins the duty &c.; Succ. 40^a וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (בחר). Ib. 11^b וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו the cutting them is their making (preparing for the religious ceremony); a. fr.

לקינא, לקינא m. (לקק, cmp. גנין a. Greek λειψάνη) bottle, flask. Targ. Jud. VI, 38 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו ed. Lag. (Var. לקי, לגינא, Ar. לקינא; h. text ספל).—Sabb. 12^a וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו Ar. (Ms. M. לקינא; ed. לקינא, corr. acc.) into a flask filled with water. Ib. 143^a (Ms. M. לקינא, corr. acc.; Rashi Ms. לקינא, v. Rabb. D. S. a. l. note 100). Ber. 62^a וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (Ms. O. לקינא) clattered . . . with a nut in a flask. B. Kam. 113^b, v. לקינא.—Pl. לקינין, לקינין. Targ. Job XXXII, 19, v. לקינא.—Gen. R. s. 13, v. next w.

לקינחתא, לקינחתא f. (preced.) a little flask. Koh. R. to I, 7 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (not בגיידה) they filled a flask with (Ocean) water and added water thereto, and it absorbed it.—Pl. לקיניארתא. Gen. R. s. 13

מלא לקינין (Ar. מלא לקינין) they handed him flaskfuls &c.; (Yalk. Koh. 967 לגינחתא מלא לקינין).

לקישיא I pr.n.m. Lakish, L'kisha; רבי שמעון לקישיא, abbrev. לקישיא R. Simeon ben Lakish (Besh Lakish) an Amora, contemporary and brother-in-law of R. Johanan by whom he was converted from a lawless life. Hull. 56^a. Gitt. 47^a; a. fr.—B. Mets. 84^a בר לקישיא a. e.

לקישיא II, לקישיא m., לקישיא c. (לקט) slow, late (in the season); late rain; late-born (cmp. לקישיא). Targ. Deut. XI, 14 (ed. Berl. לקישיא). Targ. Y. Lev. XXVI, 4. Targ. Hos. VI, 3; a. fr.—Snh. 18^b, a. e., v. לקישיא. Koh. R. to VII, 26 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו, v. לקישיא.—Pl. לקישיין, לקישיין, לקישיין. Targ. Y. I Deut. XXXII, 2 לקישיין. Targ. Gen. XXX, 42 (ed. Am. לקישיין; h. text לקישיין). Targ. Y. Ex. IX, 32.—Gen. R. s. 73, end (ref. to לקישיין, v. supra) וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו the late-born were Laban's; Lev. R. s. 30 לקישיא (corr. acc.).

לקישייתא f. (preced.) lateness, retardation. Targ. O. Gen. XXX, 42 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (ed. Berl. לקישייתא, v. Berl. Targ. O. II, p. 11; ed. Amst. לקישייתא) when the sheep were late (tired).

לקין m. (לקי); transl. of λεπτόν) a very small copper coin. Y. Maas. Sh. IV, beg. 54^d וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (not לקישיא . . . וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו) and in Arbela the Denar is worth two thousand P'rutahs and one Lakan.—Y. B. Mets. IV, beg. 9^c וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו to lend money on Lakan against L. (counting Lakans in place of Denars) is forbidden.

לקינא, v. לקינא.

לקיני Lakni, name of a bird. Hull. 63^a.

לקק (b. h.; cmp. להך) to lap, lick. Pesik. Zakh. p. 26^b וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (not לקישיא); Tanh. Ki Thetse 9; Yalk. Deut. 938, v. לקק.

Pa. לקק same. Snh. 68^a וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו, v. לקק.

Hif. לקק same. Par. IX, 3 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (ed. Dehr. לקק) because it (the weasel) laps (lets the water drip back out of its mouth).

לקש (b. h.) to be slow, late.

Hif. לקש 1) to retard. Num. R. s. 1, beg. (ref. to שמא . . . וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו אַחֲרַי אַחֲרַי אַחֲרַי . . . וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו אַחֲרַי אַחֲרַי אַחֲרַי did I ever promise . . . and retard it?; Tanh. B'midb. 2; Yalk. Jer. 267; Num. R. s. 23 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו אַחֲרַי אַחֲרַי אַחֲרַי did I promise to bring you . . . and keep you back?—2) to do a thing late, finish in a hurry, in a state of exhaustion. Lev. R. s. 30 (interpret. לקש, Ps. CII, 1, with ref. to Gen. XXX, 42) וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו קַרְמֵעָה קַרְמֵעָה קַרְמֵעָה . . . לְבַשְׂפִּילִיג מִמְּלֶאכֶרֶת קַרְמֵעָה וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (not מְלֶאכֶרֶת) as a laborer sits waiting for the time when he may rest a while from his labor, and finally finishes it in a hurry (when it is late).

לקשיא ch. same, Pa. לקשיא to be late, tired. Targ. Y. Gen. XXX, 42 וְיָקַח מֵאֵי שְׂכִירָיו (infm., not לקשיא), v. לקשיא.